



Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 4. oktobra 2024*

Kazalo

I.	Pravni okvir	5
A.	Direktiva 2014/59/EU	5
B.	Uredba o EMR	5
II.	Dejansko stanje	15
A.	Ekonomski položaj banke Banco Popular v letih 2016 in 2017	15
B.	Potek postopka reševanja	16
C.	Sporna shema za reševanje	18
D.	Dejansko stanje po sprejetju sporne sheme za reševanje	20
III.	Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba	21
A.	Postopek pred Splošnim sodiščem	21
B.	Izpodbijana sodba	22
IV.	Predlogi strank v pritožbenem postopku	22
V.	Pritožba	23
A.	Uvodne ugotovitve	23
B.	Prvi, četrti, peti in šesti pritožbeni razlog: kršitev člena 296 PDEU, člena 18 Uredbe o EMR, dolžnosti skrbnega ravnanja, ki zavezuje EOR, člena 47 Listine, člena 6 EKČP in načela kontradiktornosti	24
1.	Peti pritožbeni razlog	24
a)	Trditve strank	24

* Jezik postopka: španščina.

b) Presoja Sodišča	26
1) Dopustnost	26
2) Vsebinska presoja	27
2. Prvi pritožbeni razlog	31
a) Trditve strank	31
b) Presoja Sodišča	32
1) Dopustnost	32
2) Vsebinska presoja	33
i) Prvi del prvega pritožbenega razloga	33
ii) Drugi del prvega pritožbenega razloga	34
3. Četrty pritožbeni razlog	35
a) Trditve strank	35
b) Presoja Sodišča	36
4. Šesti pritožbeni razlog	37
a) Trditve strank	37
b) Presoja Sodišča	38
1) Dopustnost	38
2) Vsebinska presoja	38
C. Sedmi pritožbeni razlog: kršitev členov 17 in 52 Listine ter člena 5(4) PEU	39
1. Trditve strank	39
2. Presoja Sodišča	41
a) Dopustnost	41
b) Vsebinska presoja	41
D. Drugi pritožbeni razlog: kršitev členov 14 in 20 Uredbe o EMR, člena 39 Direktive 2014/59, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU	46
1. Trditve strank	46
2. Presoja Sodišča	47

a) Dopustnost	47
b) Vsebinska presoja	48
1) Prvi in četrti del drugega pritožbenega razloga	48
2) Drugi del drugega pritožbenega razloga	50
E. Četrti in osmi pritožbeni razlog: kršitev lastninske pravice in načela sorazmernosti	50
1. Tretji pritožbeni razlog	51
a) Trditve strank	51
b) Presoja Sodišča	52
1) Dopustnost	52
2) Vsebinska presoja	52
2. Osmi pritožbeni razlog	54
a) Trditve strank	54
b) Presoja Sodišča	55
VI. Stroški	55

„Pritožba – Ekonomska in monetarna politika – Bančna unija – Uredba (EU) št. 806/2014 – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij – Postopek reševanja, ki se uporablja, ko subjekt propada ali bo verjetno propadel – Sprejetje sheme za reševanje za banko Banco Popular Español SA – Člen 18(1) – Pogoji, ki veljajo za sprejetje sheme za reševanje – Obveznosti Enotnega odbora za reševanje (EOR) – Dolžnost skrbnega ravnanja – Obveznost obrazložitve – Člen 88 – Obveznost glede zaupnosti – Člen 14 – Cilji reševanja – Prodaja poslovanja zadevnega subjekta – Pogoji prodaje in pogoji, pod katerimi se lahko sprejme ponudba – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 17 – Lastninska pravica delničarjev – Veljavnost Uredbe št. 806/2014“

V zadevi C-535/22 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 9. avgusta 2022,

Aeris Invest Sàrl s sedežem v Luxembourg (Luksemburg), ki so jo sprva zastopali E. Galán Burgos, R. Vallina Hoset in M. Varela Suárez, abogados, nato C. Jaramillo Samper, R. Vallina Hoset in M. Varela Suárez, abogados,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

Evropska komisija, ki jo zastopajo L. Flynn, P. Němečková, A. Nijenhuis, A. Steiblytė in D. Triantafyllou, agenti, skupaj z J. Rivasom Andrésom, abogado,

Enotni odbor za reševanje (EOR), ki ga zastopajo H. Ehlers, M. S. Fernández Rupérez, A. R. Lapresta Bienz in J. Rius Riu, agenti, skupaj s F. B. Fernándezom de Trocóniz Roblesom, abogado, B. Meyringom in S. Schelom, Rechtsanwälte,

toženi stranki na prvi stopnji,

Kraljevina Španija, ki jo zastopata L. Aguilera Ruiz in M. J. Ruiz Sánchez, agenta,

Evropski parlament, ki ga zastopajo J. Etienne, P. López-Carceller, M. Menegatti, L. Stefani in L. Visaggio, agenti,

Svet Evropske unije, ki ga zastopajo J. Haunold, H. Marcos Fraile in A. Westerhof Löfflerová, agentke,

Banco Santander SA s sedežem v Santanderju (Španija), ki jo zastopajo J. Remón Peñalver, J. M. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde in D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogados,

intervenienti na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, T. von Danwitz (poročevalec), P. G. Xuereb, A. Kumin, sodniki, in I. Ziemele, sodnica,

generalna pravobranilka: T. Ćapeta,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 14. marca 2024

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Aeris Invest Sàrl s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 1. junija 2022, Aeris Invest/Komisija in EOR (T-628/17, EU:T:2022:315; v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je navedeno sodišče zavrnilo njeno tožbo na podlagi člena 263 PDEU, s katero je predlagala razglasitev ničnosti Sklepa SRB/EES/2017/08 izvršne seje Enotnega odbora za reševanje (v nadaljevanju: EOR ali odbor) z dne 7. junija 2017 o sprejetju sheme za reševanje za Banco Popular Español SA (v nadaljevanju: sporna shema za reševanje) in Sklepa Komisije (EU) 2017/1246 z dne 7. junija 2017 o odobritvi sheme za reševanje za Banco Popular Español SA (UL 2017, L 178, str. 15, in popravek v UL 2017, L 320, str. 31).

I. Pravni okvir

A. Direktiva 2014/59/EU

- 2 Člen 38 Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190), naslovljen „Instrument prodaje poslovanja“, v odstavku 2 določa:

„Prenos v skladu z odstavkom 1 se opravi pod tržnimi pogoji, ob upoštevanju okoliščin in v skladu z okvirom [Evropske u]nije za državne pomoči.“

- 3 Člen 39 te direktive, naslovljen „Instrument prodaje poslovanja: postopkovne zahteve“, v odstavku 2 določa:

„Brez poseganja v okvir Unije za državne pomoči se, če je ustrezno, trženje iz odstavka 1 izvaja v skladu z naslednjimi merili:

(a) je kar se da pregledno in ne prikazuje napačno sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov te institucije, ki jih organ namerava prenesti, ob upoštevanju okoliščin in predvsem potrebe po ohranjanju finančne stabilnosti;

(b) morebitni kupci niso neupravičeno favorizirani ali diskriminirani;

[...]

(f) njegov cilj je iztržiti kar najvišjo prodajno ceno zadevnih delnic ali drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti.

Ob upoštevanju točke (b) prvega pododstavka načela iz tega odstavka organom za reševanje ne preprečujejo privabljanja natančno določenih morebitnih kupcev.

[...]“

B. Uredba o EMR

- 4 V uvodnih izjavah 24, 26, 58 in 116 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1; v nadaljevanju: Uredba o EMR) je navedeno:

„(24) Ker lahko politiko Unije za reševanje oblikujejo le institucije Unije in ker pri sprejetju posamezne sheme za reševanje obstaja določena raven diskrecije, je treba zagotoviti ustrezno vključenost Sveta [Evropske unije] in [Evropske k]omisije kot institucij, ki lahko v skladu s členom 291 PDEU izvajata izvedbena pooblastila. Oceno diskrecijskih vidikov odločitev o reševanju, ki jih sprejme odbor, bi morala opraviti Komisija. Glede na znaten

vpliv odločitev o reševanju na finančno stabilnost držav članic in Unije kot take ter fiskalno suverenost držav članic je pomembno, da se izvedbeno pooblastilo za sprejemanje nekaterih odločitev v zvezi z reševanjem prenese na Svet. Zato bi moral Svet na predlog Komisije izvajati dejanski nadzor nad oceno odbora o tem, ali obstaja javni interes, in oceniti vse bistvene spremembe zneska iz [Enotnega sklada za reševanje (v nadaljevanju: sklad)], ki se uporabi pri posameznem ukrepu za reševanje. Komisija bi morala biti tudi pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov, s katerimi podrobneje opredeli merila ali pogoje, ki jih mora upoštevati odbor pri izvajanju svojih različnih pristojnosti. Tak prenos nalog reševanja ne bi smel nikakor vplivati na delovanje notranjega trga finančnih storitev. Zato bi moral [Evropski bančni organ (EBA)] ohraniti svojo vlogo in obdržati svoje pristojnosti in naloge: moral bi razvijati zakonodajo Unije, ki velja za vse države članice, in prispevati k njeni dosledni uporabi ter krepiti zblíževanje praks reševanja v vsej Uniji.

[...]

- (26) [Evropska centralna banka (ECB)], kot nadzornik znotraj [enotnega mehanizma za nadzor, vzpostavljenega z [Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63)], in odbor bi morala biti zmožna oceniti, ali kreditna institucija propada ali bo verjetno propadla ter ali ni nobene razumne možnosti, da bi v razumnem času kakršen koli alternativen ukrep zasebnega sektorja ali nadzorni ukrep preprečil njen propad. Če odbor meni, da so izpolnjena vsa merila za sprožitev reševanja, bi moral sprejeti shemo za reševanje. Postopek v zvezi s sprejetjem sheme za reševanje, ki vključuje Svet in Komisijo, krepí potrebno operativno neodvisnost odbora, hkrati pa upošteva načelo prenosa pooblastil agencijam v skladu z razlago Sodišča Evropske unije [...].

[...]

- (58) Likvidacija propadajočega subjekta po običajnem insolvenčnem postopku bi lahko ogrozila finančno stabilnost, povzročila motnje pri zagotavljanju bistvenih storitev in vplivala na zaščito vlagateljev. V takem primeru je uporaba instrumentov za reševanje v javnem interesu. Zato bi morali biti cilji reševanja zagotovitev neprekinjenega opravljanja bistvenih finančnih storitev, ohranitev stabilnosti finančnega sistema, zmanjšanje moralnega tveganja s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti propadajočih subjektov od javne finančne podpore in zaščita vlagateljev.

[...]

- (116) O ukrepih za reševanje bi bilo treba ustrezno obveščati, ob upoštevanju omejenih izjem iz te uredbe pa bi jih bilo treba tudi objaviti. Ker pa so informacije, ki jih odbor, nacionalni organi za reševanje in njihovi strokovni svetovalci pridobijo med postopkom reševanja, verjetno občutljive, bi morale za te informacije pred javno objavo odločitve o reševanju veljati zahteve o varovanju poslovne skrivnosti. Upoštevati je treba, da imajo lahko informacije o vsebini in podrobnostih načrtov reševanja ter rezultati morebitnih ocen teh načrtov daljnosežne vplive, zlasti na zadevna podjetja. Za vse informacije o odločitvah, preden so te sprejete, in sicer glede izpolnjevanja pogojev za reševanje, uporabe posameznega instrumenta ali drugih ukrepov v okviru postopka, je treba domnevati, da bodo vplivale na javne in zasebne interese, na katere se ukrep nanaša. Že informacija o tem, da odbor in nacionalni organi za reševanje preučujejo določen subjekt, pa bi lahko

imela negativne vplive za ta subjekt. Zato je treba zagotoviti ustrezne mehanizme za ohranjanje zaupnosti takih informacij, kot so vsebina in podrobnosti načrtov reševanja ter rezultati morebitnih ocen, ki se opravijo v zvezi s tem.“

5 V skladu s členom 5(2), drugi pododstavek, Uredbe o EMR za EOR – tako kot za Svet in Komisijo – veljajo zavezujoči regulativni in izvedbeni tehnični standardi, ki jih je pripravil EBA in sprejela Komisija v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL 2010, L 331, str. 12), ter smernice in priporočila, ki jih je EBA izdal na podlagi zadnjenavedene uredbe.

6 Člen 14 Uredbe o EMR, naslovljen „Cilji reševanja“, določa:

„1. Odbor, Svet, Komisija in kadar je ustrezno, nacionalni organi za reševanje, pri ukrepanju v okviru postopka za reševanje iz člena 18 v skladu s svojimi odgovornostmi upoštevajo cilje reševanja ter izberejo instrumente za reševanje in pooblastila za reševanje, ki so po njihovem mnenju najustreznejši za doseganje ciljev reševanja glede na okoliščine primera.

2. Cilji reševanja iz odstavka 1 so:

- (a) zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij;
- (b) izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost zlasti s preprečevanjem širjenja negativnega vpliva, tudi na tržne infrastrukture, in ohranjanjem tržne discipline;
- (c) zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javne finančne podpore;
- (d) zaščititi vlagatelje v smislu [Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL 2014, L 173, str. 149)] in investitorje, zajete z [Direktivo 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 311)];
- (e) zaščititi kapital in sredstva strank.

Pri prizadevanju za doseg ciljev iz prvega pododstavka odbor, Svet, Komisija in, kadar je to ustrezno, nacionalni organi za reševanje poskušajo čim bolj zmanjšati stroške reševanja in preprečiti zniževanje vrednosti, razen če je to potrebno za uresničitev ciljev reševanja.

3. Ob upoštevanju različnih določb te uredbe so cilji reševanja enako pomembni in se ustrezno uravnotežijo glede na naravo in okoliščine posameznega primera.“

7 Člen 15 te uredbe, naslovljen „Splošna načela, ki urejajo reševanje“, v odstavku 1 določa:

„Pri ukrepanju v okviru postopka reševanja iz člena 18 odbor, Svet, Komisija in, kadar je to ustrezno, nacionalni odbori [organi] za reševanje, sprejmejo vse primerne ukrepe za zagotavljanje, da se ukrep za reševanje sprejme v skladu z naslednjimi načeli:

- (a) delničarji institucije v postopku reševanja prevzamejo prve izgube;

[...].“

8 Člen 18 navedene uredbe, naslovljen „Postopki reševanja“, določa:

„1. Odbor sprejme shemo za reševanje v skladu z odstavkom 6 v zvezi s subjekti in skupinami iz člena 7(2) ter subjekti in skupinami iz člena 7(4)(b) in (5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh odstavkov, samo kadar na izvršni seji po prejemu sporočila v skladu s četrtnim pododstavkom ali na lastno pobudo oceni, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) subjekt propada ali bo verjetno propadel;
- (b) ob upoštevanju časovnega razporeda in drugih relevantnih okoliščin ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog, ali nadzorna dejavnost, vključno z ukrepi zgodnjega posredovanja, odpisom ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov v skladu s členom 21, sprejeta v zvezi s subjektom, preprečila propad tega subjekta v razumnem času;
- (c) ukrep za reševanje je potreben zaradi javnega interesa v skladu z odstavkom 5.

Oceno pogojev [pogoja] iz točke (a) prvega pododstavka sprejme ECB po posvetovanju z odborom. Odbor lahko na izvršni seji to oceno sprejme šele po tem, ko je obvestil ECB o svoji nameri, in le, če ECB v treh dneh po prejemu te informacije ne sprejme te ocene. ECB odboru brez odlašanja predloži vse zadevne informacije, ki jih odbor zahteva za utemeljitev svoje ocene.

Kadar ECB oceni, da je v zvezi s subjektom ali skupino iz [...] prvega pododstavka izpolnjen pogoj iz [točke (a)] prvega pododstavka, to oceno brez odlašanja sporoči Komisiji in odboru.

Odbor oceni pogoj iz točke (b) prvega pododstavka na izvršni seji ali, kadar je potrebno, to opravijo nacionalni organi za reševanje, v tesnem sodelovanju z ECB. ECB lahko odboru ali zadevnim nacionalnim organom za reševanje tudi sporoči, da je po njegovem pogoj iz navedene točke izpolnjen.

2. Brez poseganja v primere, ko se je ECB odločila, da bo neposredno opravljala nadzorne naloge v zvezi s kreditnimi institucijami v skladu s členom 6(5)(b) [Uredbe št. 1024/2013], v primeru prejetja sporočila v skladu z odstavkom 1 ali kadar namerava odbor na lastno pobudo sprejeti oceno na podlagi odstavka 1 v zvezi s subjektom ali skupino iz člena 7(3), odbor svojo oceno brez odlašanja sporoči ECB.

[...]

4. Za namene točke (a) odstavka 1 se šteje, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, v eni ali več od naslednjih okoliščin:

- (a) subjekt krši zahteve za ohranitev dovoljenja ali obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti te zahteve kršila institucija, in to na način, ki bi upravičil preklic takega dovoljenja s strani ECB, med drugim zato, ker je institucija ustvarila ali bo verjetno ustvarila izgube, zaradi katerih bo pošel ves njen kapital ali njegov precejšen del;
- (b) sredstva subjekta so manjša od njegovih obveznosti ali obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bodo manjša v bližnji prihodnosti;

- (c) subjekt ni zmožen plačevati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko zapadejo v plačilo, ali obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti do tega prišlo;
- (d) potrebna je izredna javna finančna podpora, razen če se za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice in za ohranitev finančne stabilnosti takšna izredna javna podpora zagotovi kot [...].

[...]

5. Za namene točke (c) odstavka 1 tega člena se šteje, da je ukrep za reševanje v javnem interesu, če je potreben za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz člena 14 in je sorazmeren z njimi ter če s prenehanjem subjekta v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri.

6. Če so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, odbor sprejme shemo za reševanje. S shemo za reševanje se:

- (a) subjekt vključi v postopek reševanja;
- (b) določi uporaba instrumentov za reševanje za institucijo v postopku reševanja iz člena 22(2), zlasti morebitna izvzeta iz uporabe reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 27(5) in (14);
- (c) določi uporaba sklada, da se podpre ukrep za reševanje v skladu s členom 76 in v skladu z odločitvijo Komisije, sprejeto v skladu s členom 19.

7. Odbor shemo za reševanje takoj po njenem sprejetju pošlje Komisiji.

Komisija v 24 urah po tem, ko ji odbor pošlje shemo za reševanje, to shemo podpre ali ji nasprotuje glede diskrecijskih vidikov sheme za reševanje v primerih, ki niso zajeti v tretjem pododstavku tega odstavka.

Komisija lahko v 12 urah po tem, ko ji odbor pošlje shemo za reševanje, Svetu priporoči:

- (a) naj shemi za reševanje nasprotuje zato, ker shema za reševanje, ki jo je sprejel odbor, ne izpolnjuje merila javnega interesa iz odstavka 1(c);
- (b) naj odobri bistveno spremembo zneska sklada, ki je določen v shemi za reševanje odbora, ali tej spremembi nasprotuje.

[...]

8. Kadar Svet nasprotuje začetku postopka reševanja institucije iz razloga, da merilo javnega interesa iz odstavka 1(c) ni izpolnjeno, zadevni subjekt preneha na način, ki je v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

[...]“

9 Člen 20 iste uredbe, naslovljen „Vrednotenje za namene reševanja“, določa:

„1. Preden se odbor odloči za ukrep za reševanje ali za izvajanje pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov, zagotovi, da oseba, neodvisna od vseh javnih organov, vključno z odborom in nacionalnim organom za reševanje, in od subjekta iz člena 2, opravi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti zadevnega subjekta.

2. Ob upoštevanju odstavka 15 se vrednotenje šteje za dokončno, kadar so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 1 ter 4 do 9.

3. Kadar ni mogoče opraviti neodvisnega vrednotenja v skladu z odstavkom 1, lahko odbor izvede začasno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta iz člena 2 v skladu z odstavkom 10 tega člena.

4. Cilj vrednotenja je oceniti vrednost sredstev in obveznosti subjekta iz člena 2, ki izpolnjuje pogoje za reševanje iz členov 16 in 18.

5. Namen vrednotenja je:

- (a) prispevati k ugotovitvi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje oziroma za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov;
- (b) če so izpolnjeni pogoji za reševanje, prispevati k odločitvi o ustreznem ukrepu za reševanje v zvezi s subjektom iz člena 2;
- (c) kadar se uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov, prispevati k odločitvi o obsegu razveljavitve ali zmanjšanja vrednosti delnic in drugih lastniških instrumentov in o obsegu odpisa ali konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov;
- (d) kadar se uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov, prispevati k odločitvi o obsegu odpisa ali konverzije upravičenih obveznosti;
- (e) kadar se uporabi instrument premostitvene institucije ali instrument izločitve sredstev, prispevati k odločitvi o sredstvih, pravicah, obveznostih ali drugih lastniških instrumentih, ki se prenesejo, in k odločitvi o znesku morebitnega nadomestila, ki se plača instituciji v postopku reševanja oziroma imetnikom lastniških instrumentov;
- (f) kadar se uporabi instrument prodaje poslovanja, prispevati k odločitvi o sredstvih, pravicah, obveznostih ali lastniških instrumentih, ki se prenesejo, in k temu, kako odbor razume tržne pogoje za namene člena 24(2)(b);
- (g) v vseh primerih zagotoviti, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta iz člena 2 v celoti priznane v trenutku uporabe instrumentov za reševanje ali izvajanja pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov.

6. Kadar je potrebno, vrednotenje brez poseganja v okvir Unije za državne pomoči temelji na preudarnih predpostavkah, tudi glede stopnje neplačil in resnosti izgub. Vrednotenje [...] ne predvideva nobene morebitne prihodnje zagotovitve izredne javne finančne podpore, nobene nujne likvidnostne pomoči centralne banke oziroma nobene likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi [nestandardnih pogojev] [...]

[...]

10. Kadar so okoliščine primera tako nujne, da ni mogoče izpolniti zahtev iz odstavkov 7 in 9 ali se uporabi odstavek 3, se izvede začasno vrednotenje. Pri začasnem vrednotenju se upoštevajo zahteve iz odstavka 4 ter, kolikor je to glede na okoliščine razumno izvedljivo, zahteve iz odstavkov 1, 7 in 9.

Začasno vrednotenje iz prvega pododstavka vključuje blažilnik za dodatne izgube z ustrezno utemeljitvijo.

11. Vrednotenje, ki ne izpolnjuje vseh zahtev iz odstavkov 1 ter 4 do 9, velja za začasno, dokler neodvisna oseba iz odstavka 1 ne izvede vrednotenja, ki je v celoti skladno z vsemi zahtevami iz navedenih odstavkov. To naknadno dokončno vrednotenje se opravi takoj, ko je to mogoče. Izvede se lahko ločeno od vrednotenja iz odstavkov 16, 17 in 18 ali hkrati z njim, izvede pa ga ista neodvisna oseba, pri čemer gre za različni vrednotenji.

Namen naknadnega dokončnega vrednotenja je:

- (a) zagotoviti, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta iz člena 2 v celoti priznane v računovodskih obračunih tega subjekta;
- (b) prispevati k odločitvi, da se ponovno vknjižijo terjatve upnikov ali poveča vrednost nadomestil, plačanih v skladu z odstavkom 12 tega člena.

12. V primeru, da je ocena neto vrednosti sredstev subjekta iz člena 2 pri naknadnem dokončnem vrednotenju višja kot pri začasnem vrednotenju neto vrednosti sredstev navedenega subjekta, lahko odbor od nacionalnega organa za reševanje zahteva, da:

- (a) uporabi pooblastilo za zvišanje vrednosti terjatev upnikov ali imetnikov zadevnih kapitalskih instrumentov, ki so bile odpisane pri uporabi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov;
- (b) premostitveni instituciji ali nosilcu upravljanja sredstev naroči, naj instituciji v postopku reševanja plača dodatno nadomestilo v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi oziroma naj imetnikom lastniških instrumentov plača dodatno nadomestilo v zvezi s temi lastniškimi instrumenti.

13. Ne glede na odstavek 1 je začasno vrednotenje, opravljeno v skladu z odstavkoma 10 in 11, veljavna podlaga, na kateri se odbor odloči o ukrepih za reševanje, vključno z navodilom nacionalnim organom za reševanje, naj prevzamejo nadzor nad propadajočo institucijo, ali o izvajanju pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov.

[...]

15. Vrednotenje je sestavni del odločitve o uporabi instrumenta za reševanje ali izvajanju pooblastila za reševanje ali odločitve o pooblastilu za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov. Na vrednotenje samo ločena pravica do pritožbe ni možna, temveč se pritožbo lahko poda le skupaj s pritožbo na odločitev odbora.

16. Za namene ocenjevanja, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za institucijo v postopku reševanja uveden običajen insolvenčni postopek, odbor zagotovi, da

neodvisna oseba iz odstavka 1 izvede vrednotenje kar se da hitro po izvedenem ukrepu ali ukrepih za reševanje. To vrednotenje je ločeno od vrednotenja, izvedenega v skladu z odstavki 1 do 15.

[...]“

- 10 Člen 21 Uredbe o EMR, naslovljen „Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov“, v odstavku 1 določa:

„Odbor uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov v skladu s postopkom iz člena 18 v zvezi s subjekti in skupinami iz člena 7(2) ter subjekti in skupinami iz člena 7(4)(b) in (5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh odstavkov, samo kadar na izvršni seji po prejemu sporočila v skladu z drugim pododstavkom ali na lastno pobudo oceni, da je izpolnjen eden ali več od naslednjih pogojev:

- (a) pred sprejemom kakršnega koli ukrepa za reševanje je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji za reševanje, določeni v členih 16 in 18;

[...]“

- 11 Člen 22 te uredbe, naslovljen „Splošna načela instrumentov za reševanje“, določa:

„1. Kadar se odbor odloči, da za subjekt ali skupino iz člena 7(2) ali za subjekt ali skupino iz člena 7(4)(b) in (5) – če so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih odstavkov – uporabi instrument za reševanje, in bi ta ukrep za reševanje povzročil, da bi izgube krili upniki ali da bi se njihove terjatve konvertirale, odbor naroči nacionalnim organom za reševanje, naj pooblastila za odpis in konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov v skladu s členom 21 izvajajo neposredno pred uporabo instrumenta za reševanje ali skupaj z njegovo uporabo.

2. Instrumenti za reševanje iz točke (b) člena 18(6) so:

- (a) instrument prodaje poslovanja;
- (b) instrument premostitvene institucije;
- (c) instrument izločitve sredstev;
- (d) instrument za reševanje s sredstvi upnikov.

[...]

4. Instrumenti za reševanje se uporabijo za doseganje ciljev reševanja iz člena 14 in v skladu z načeli reševanja iz člena 15. Uporabljajo se lahko posamezno ali v kateri koli kombinaciji, razen instrumenta izločitve sredstev, ki se lahko uporablja le skupaj z drugim instrumentom za reševanje.

[...]“

12 Člen 24 navedene uredbe, naslovljen „Instrument prodaje poslovanja“, določa:

„1. V shemi za reševanje instrument prodaje poslovanja pomeni, da se na kupca, ki ni premostitvena institucija, prenesejo:

- (a) lastniški instrumenti, ki jih je izdala institucija v postopku reševanja, ali
- (b) vsa ali katera koli sredstva, pravice ali obveznosti institucije v postopku reševanja.

2. Glede instrumenta prodaje poslovanja je v shemi za reševanje določeno naslednje:

[...]

- (b) tržni pogoji, ob upoštevanju okoliščin ter stroškov in izdatkov, ki nastanejo v postopku reševanja, na podlagi katerih nacionalni organ za reševanje izvede prenos v skladu s členom 38(2), (3) in (4) [Direktive 2014/59];

[...]

- (d) ureditev nacionalnega organa za reševanje glede trženja navedenega subjekta ali navedenih instrumentov, sredstev, pravic in obveznosti v skladu s členom 39(1) in (2) [Direktive 2014/59];

- (e) ali bi nacionalni organ za reševanje s tem, ko bi upošteval zahteve glede trženja, lahko ogrozil cilje reševanja v skladu z odstavkom 3 tega člena.

3. Organ za reševanje [Odbor] lahko uporabi instrument prodaje poslovanja brez izpolnjevanja zahteve po trženju iz odstavka 2, če ugotovi, da bi izpolnjevanje te zahteve verjetno ogrozilo izpolnitev enega ali več ciljev reševanja, in zlasti če sta izpolnjena naslednja pogoja:

- (a) organ za reševanje [odbor] meni, da obstaja resna grožnja za finančno stabilnost, ki je posledica propada ali verjetnega propada institucije v postopku reševanja ali se zaradi njega še stopnjuje, in
- (b) organ za reševanje [odbor] meni, da bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja pri odpravljanju te grožnje ali doseganju cilja reševanja iz točke (b) člena 14(2).“

13 Člen 29 Uredbe o EMR ureja izvajanje odločitev iz te uredbe s strani nacionalnih organov za reševanje in odbora ter v odstavku 5, prvi stavek, določa, da EOR na svojem uradnem spletnem mestu objavi kopijo sheme za reševanje ali obvestilo, v katerem so povzeti učinki ukrepa za reševanje, predvsem učinki na neprofesionalne stranke.

- 14 Člen 34 navedene uredbe, naslovljen „Zahteve po predložitvi informacij“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Za namen opravljanja svojih nalog na podlagi te uredbe lahko odbor neposredno ali prek nacionalnih organov za reševanje, potem ko jih je ob uporabi vseh informacij, ki so na voljo ECB ali pristojnim nacionalnim organom, obvestil, od naslednjih pravnih ali fizičnih oseb zahteva, naj zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo:

(a) subjekti iz člena 2;

(b) zaposleni v subjektih iz člena 2;

(c) tretje osebe, ki so jim subjekti iz člena 2 poverili zunanje izvajanje funkcij ali dejavnosti.

2. Subjekti in osebe iz odstavka 1 zagotovijo zahtevane informacije v skladu z navedenim odstavkom. Zahteve varovanja poslovne skrivnosti teh subjektov in oseb ne izvzamejo iz dolžnosti, da posredujejo te informacije. Posredovanje zahtevanih informacij se ne šteje za kršitev zahtev varovanja poslovne skrivnosti.“

- 15 Člen 76(1)(e) Uredbe o EMR določa, da lahko odbor v okviru sheme za reševanje uporablja sklad zgolj v tolikšni meri, kot je potrebno za zagotavljanje učinkovite uporabe instrumentov za reševanje, za plačilo nadomestila delničarjem ali upnikom, če so po vrednotenju, izvedenem v skladu s členom 20(5) te uredbe, utrpeli večjo izgubo, kot bi jo utrpeli glede na vrednotenje, izvedeno v skladu s členom 20(16) navedene uredbe, v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku.

- 16 Člen 88(1) iste uredbe, naslovljen „Poslovna skrivnost in izmenjava informacij“, določa:

„Za člane odbora, podpredsednika, člane odbora iz člena 43(1)(b), uslužbence odbora in uslužbenke, izmenjane s sodelujočimi državami članicami ali napotene z njihove strani, ki izvajajo naloge reševanja, veljajo zahteve varovanja poslovne skrivnosti v skladu s členom 339 PDEU in ustreznimi določbami v zakonodaji Unije, tudi po prenehanju njihovih nalog. Zlasti se jim prepove razkrivanje zaupnih informacij, ki so jih prejeli med opravljanjem svojih poklicnih dejavnosti ali od pristojnega organa ali organa za reševanje v zvezi z nalogami iz te uredbe, kateri koli osebi ali organu, razen kadar gre za izvajanje nalog v skladu s to uredbo ali za tako obliko povzetka ali zbirno obliko, da posameznih subjektov iz člena 2 ni mogoče identificirati, oziroma so pridobili izrecno in predhodno soglasje organa ali subjekta, ki je predložil informacije.

Informacije, ki so predmet zahtev varovanja poklicne skrivnosti, se ne razkrijejo drugemu javnemu ali zasebnemu subjektu, razen kadar je razkritje potrebno za namene sodnega postopka.

Te zahteve veljajo tudi za morebitne kupce, s katerimi se naveže stik za pripravo reševanja subjekta v skladu s členom 13(3).“

- 17 Člen 90 Uredbe o EMR, naslovljen „Dostop do dokumentov“, določa:

„1. Za dokumente, ki jih hrani odbor, se uporablja [Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331)].

[...]

4. Osebam, za katere velja odločitev odbora, je zagotovljena pravica do vpogleda v spis odbora, pri čemer se upošteva legitimni interes drugih oseb glede varstva njihovih poslovnih skrivnosti. Pravica dostopa do spisa ne velja za zaupne informacije ali notranje pripravljalne dokumente odbora.“

II. Dejansko stanje

- 18 Banka Banco Popular Español SA (v nadaljevanju: Banco Popular) je bila kreditna institucija pod neposrednim bonitetnim nadzorom ECB.
- 19 Aeris Invest je pravna oseba luksemburškega prava, ki je bila delničarka banke Banco Popular.

A. Ekonomski položaj banke Banco Popular v letih 2016 in 2017

- 20 Dejansko stanje v zvezi z razvojem ekonomskega položaja banke Banco Popular v letih 2016 in 2017, ki je opisano v točkah od 26 do 46 izpodbijane sodbje, je mogoče povzeti tako.
- 21 Leta 2016 je banka Banco Popular povečala kapital za 2,5 milijarde EUR.
- 22 Izvršna seja EOR je 5. decembra 2016 sprejela načrt reševanja za skupino Banco Popular (v nadaljevanju: načrt reševanja iz leta 2016). V načrtu reševanja iz leta 2016 je bil prednostni instrument za reševanje instrument za reševanje s sredstvi upnikov iz člena 27 Uredbe o EMR.
- 23 Banka Banco Popular je 3. februarja 2017 objavila svoje letno poročilo za leto 2016, v katerem je napovedala potrebo po izrednih rezervacijah v znesku 5,7 milijarde EUR, katerih posledica bodo konsolidirane izgube v znesku 3,485 milijarde EUR, in imenovanje novega predsednika.
- 24 Družba DBRS Ratings Ltd (DBRS), zdaj DBRS Morningstar, je 10. februarja 2017 znižala oceno banke Banco Popular z negativnimi obeti glede na oslavljen položaj kapitala banke Banco Popular po znatno večjih neto izgubah, kot so bile predvidene v njenem letnem poročilu, navedenem v točki 23 te sodbje, ter prizadevanja banke Banco Popular za zmanjšanje še vedno velikega deleža nedonosnih sredstev.
- 25 Banka Banco Popular je 3. aprila 2017 objavila rezultate notranjih revizij, pri čemer je navedla, da bodo morda potrebni popravki letnega poročila za leto 2016. Te prilagoditve so bile opravljene v finančnem poročilu banke Banco Popular za prvo četrtletje leta 2017.
- 26 Po tej objavi je družba DBRS Morningstar 6. aprila znižala oceno banke Banco Popular, pri čemer je ohranila negativne obete. Družbi Standard & Poor's in Moody's Investors service (v nadaljevanju: Moody's) sta 7. aprila oziroma 21. aprila 2017 prav tako znižali oceno banke Banco Popular z negativnimi obeti.
- 27 Predsednik upravnega odbora je na letni skupščini delničarjev banke Banco Popular 10. aprila 2017 napovedal, da banka zaradi položaja skupine, kar zadeva kapital in raven nedonosnih sredstev, načrtuje bodisi povečanje kapitala bodisi korporacijsko transakcijo. Glavni izvršni direktor banke Banco Popular je bil zamenjan manj kot eno leto po prevzemu položaja.

- 28 Banka Banco Popular je aprila 2017 sprožila postopek zasebne prodaje s ciljem odsvojitve močnemu konkurentu, s čimer bi se ponovno vzpostavil njen finančni položaj. Rok za predložitev ponudb morebitnih zainteresiranih kupcev za nakup banke Banco Popular je bil 10. junij 2017.
- 29 Banka Banco Popular je 5. maja 2017 predstavila svoje finančno poročilo za prvo četrtletje leta 2017, v katerem je objavila izgube v znesku 137 milijonov EUR.
- 30 Zahteva glede likvidnostnega kritja (*Liquidity Coverage Requirement*) za banko Banco Popular je 12. maja 2017 padla pod najnižji prag 80 %, ki je določen v členu 460(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1).
- 31 Banka Banco Santander SA je banko Banco Popular z dopisom z dne 16. maja 2017 obvestila, da ne more predložiti zavezujoče ponudbe v okviru postopka zasebne prodaje.
- 32 Banka Banco Popular je 16. maja 2017 v sporočilu Comisión nacional del mercado de valores (nacionalna komisija za trg vrednostnih papirjev, Španija) o upoštevnem dejstvu, navedla, da so potencialni kupci izrazili interes v postopku zasebne prodaje, vendar ni bila prejeta nobena zavezujoča ponudba.
- 33 Agencija Fitch Ratings Ltd je 19. maja 2017 znižala dolgoročno oceno banke Banco Popular.
- 34 Predsednica EOR, Elke König, je 23. maja 2017 s televizijo Bloomberg opravila intervju, med katerim so ji med drugim postavili vprašanje glede položaja banke Banco Popular.
- 35 Maja 2017 se je v številnih medijskih člankih poročalo o težavah banke Banco Popular.
- 36 Banka Banco Popular se je v prvih dneh junija 2017 morala soočiti z množičnim dvigovanjem likvidnih sredstev.
- 37 Banka Banco Popular je 5. junija 2017 zjutraj pri Banco de España (španska centralna banka) vložila prvo prošnjo za nujno likvidnostno pomoč, popoldne pa še drugo prošnjo, ki je vsebovala povišanje zahtevanega zneska zaradi znatnih denarnih tokov. Na podlagi prošnje španske centralne banke in po oceni ECB istega dne v zvezi s prošnjo banke Banco Popular za nujno likvidnostno pomoč Svet ECB ni nasprotoval temu, da se banki Banco Popular odobri nujna likvidnostna pomoč za obdobje do 8. junija 2017. Banka Banco Popular je prejela del te nujne likvidnostne pomoči, nato pa je španska centralna banka navedla, da ne more zagotoviti dodatne nujne likvidnostne pomoči banki Banco Popular.

B. Potek postopka reševanja

- 38 Splošno sodišče je v točkah od 47 do 67 izpodbijane sodbe navedlo dejansko stanje v zvezi s potekom postopka reševanja, ki ga je mogoče povzeti tako.
- 39 EOR je 23. maja 2017 revizijsko družbo Deloitte (v nadaljevanju: Deloitte) kot neodvisnega izvedenca pooblastil za izvedbo vrednotenja banke Banco Popular v skladu s členom 20 Uredbe o EMR.

- 40 EOR je 24. maja 2017 od banke Banco Popular na podlagi člena 34 Uredbe o EMR zahteval informacije, potrebne za izvedbo njenega vrednotenja. 2. junija 2017 je od banke Banco Popular tudi zahteval, naj predloži informacije o postopku zasebne prodaje in naj zagotovi dostop do varne virtualne podatkovne sobe, ki jo je zadnjenavedena vzpostavila v okviru tega postopka.
- 41 Izvršna seja EOR je 3. junija 2017 sprejela Sklep SRB/EES/2017/06, naslovljen na Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB) (sklad za urejeno prestrukturiranje bank, Španija), o trženju banke Banco Popular. EOR je odobril, da FROB takoj začne postopek prodaje banke Banco Popular, in mu sporočil zahteve v zvezi s prodajo v skladu s členom 39 Direktive 2014/59. EOR je med drugim navedel, da mora FROB stopiti v stik s petimi potencialnimi kupci, ki so bili v okviru postopka zasebne prodaje povabljeni k predložitvi ponudbe.
- 42 Od petih potencialnih kupcev sta se dva odločila, da ne bosta sodelovala v postopku prodaje, enega pa je ECB izključila iz bonitetnih razlogov.
- 43 Potencialna kupca, ki sta se odločila, da bosta sodelovala v postopku prodaje, to sta banki Banco Santander in Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, sta 4. junija 2017 podpisala sporazum o nerazkrivanju podatkov, 5. junija 2017 pa sta dobila dostop do virtualne podatkovne sobe.
- 44 EOR je 5. junija 2017 na podlagi člena 20(5)(a) Uredbe o EMR sprejel prvo vrednotenje (v nadaljevanju: vrednotenje 1), katerega namen je bil prispevati k ugotovitvi, ali so izpolnjeni pogoji za začetek postopka reševanja, kakor so opredeljeni v členu 18(1), prvi pododstavek, te uredbe.
- 45 ECB je 6. junija 2017 po posvetovanju z EOR v skladu s členom 18(1), drugi pododstavek, navedene uredbe sprejela oceno o položaju propada ali verjetnega propada banke Banco Popular.
- 46 Iz točke 61 izpodbijane sodbe izhaja, da je ECB na podlagi te ocene in ob upoštevanju razvoja ekonomskega položaja banke Banco Popular v letih 2016 in 2017, kakor je povzet v točkah od 21 do 37 te sodbe, in zlasti čezmernega dviga vlog, hitrosti, s katero je ta banka izgubila likvidnost, in njene nezmožnosti ustvarjanja drugih likvidnosti, menila, da obstajajo objektivni elementi, ki dokazujejo, da banka Banco Popular verjetno ne bo zmožna v bližnji prihodnosti odplačati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob njihovi zapadlosti. ECB je sklenila, da je mogoče šteti, da banka Banco Popular propada oziroma da bo verjetno propadla v bližnji prihodnosti v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 18(1) in točko (c) prvega pododstavka člena 18(4) Uredbe o EMR.
- 47 Istega dne je banka Banco Popular obvestila ECB, da je njen upravni odbor ugotovil, da bo banka verjetno propadla.
- 48 Dejansko stanje v zvezi s postopkom prodaje, kot izhaja iz točk od 63 do 67 izpodbijane sodbe, je mogoče povzeti tako.
- 49 FROB je z dopisom z dne 6. junija 2017 sporočil informacije o postopku prodaje, v katerem je bil rok za predložitev ponudb določen na 6. junij 2017 ob polnoči.
- 50 Istega dne je banka Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, ena od dveh potencialnih kupcev banke Banco Popular, FROB obvestila, da ne bo predložila ponudbe.
- 51 Družba Deloitte je prav tako 6. junija 2017 EOR predložila drugo vrednotenje (v nadaljevanju: vrednotenje 2), ki ga je pripravila na podlagi člena 20(10) Uredbe o EMR. Namen vrednotenja 2 je bil oceniti vrednost sredstev in obveznosti banke Banco Popular, zagotoviti oceno o obravnavi, ki

bi jo bili delničarji in upniki deležni, če bi bil za banko Banco Popular uveden običajni insolvenčni postopek, ter prispevati k odločitvi o sredstvih in lastniških instrumentih, ki se prenesejo, in k temu, kako EOR razume tržne pogoje v smislu instrumenta prodaje poslovanja. V tem vrednotenju je bila med drugim ekonomska vrednost banke Banco Popular ocenjena na 1,3 milijarde EUR v najboljšem primeru, na minus 8,2 milijarde EUR v najslabšem primeru in na minus 2 milijardi EUR pri najboljši oceni.

- 52 Banka Banco Santander je 7. junija 2017 predložila zavezujočo ponudbo.
- 53 FROB je z dopisom z dne 7. junija 2017 EOR obvestil, da je banka Banco Santander predložila ponudbo 7. junija ob 3.12 in da je bila cena, ki jo je ta banka ponudila za nakup delnic banke Banco Popular, en euro. FROB je navedel, da je njegov upravni odbor banko Banco Santander izbral kot uspešnega ponudnika v konkurenčnem postopku prodaje banke Banco Popular, in odločil, da EOR predlaga, naj banko Banco Santander opredeli kot kupca v sklepu EOR o sprejetju sheme za reševanje za banko Banco Popular.

C. Sporna shema za reševanje

- 54 EOR je 7. junija 2017 na podlagi Uredbe o EMR sprejel sporno shemo za reševanje za banko Banco Popular.
- 55 EOR je v uvodnih izjavah 19, od 21 do 25, uvodni izjavi 26(c) ter uvodnih izjavah 36 in 46 te sheme ugotovil:
- da je EOR 5. decembra 2016 sprejel načrt za reševanje, v katerem je določena strategija reševanja in opredeljen instrument za reševanje, ki se šteje za najboljšo možnost (uvodne izjave 19, 21 in 22);
 - da je iz ocene ECB o tem, ali banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, izhajalo, da se je likvidnostni položaj navedene banke od oktobra 2016 zaradi dvigov vlog v vseh segmentih strank znatno poslabšal; da zaradi tega ta banka ni imela dovolj možnosti za ponovno vzpostavitev svojega likvidnostnega položaja, da bi bila sposobna izpolnjevati obveznosti, ko zapadejo v plačilo (uvodna izjava 23);
 - da je več okoliščin privedlo do hitrega poslabšanja likvidnostnega položaja banke Banco Popular, in sicer:
 - banka Banco Popular je februarja 2017 izrazila potrebo po izrednih rezervacijah za znesek 5,7 milijarde EUR, ki je privedla do konsolidirane izgube v višini 3,485 milijarde EUR, in imenovala novega predsednika;
 - družba DBRS Morningstar je 10. februarja 2017 znižala oceno banke Banco Popular;
 - banka Banco Popular je 3. aprila 2017 objavila ad hoc javno izjavo glede izidov notranjih revizij, ki bi lahko pomembno vplivali na njene računovodske izkaze, ter potrdila zamenjavo njenega glavnega izvršnega direktorja manj kot leto po prevzemu dolžnosti;
 - družbi Standard & Poor's in Moody's sta 7. aprila oziroma 21. aprila 2017 znižali oceno banke Banco Popular;

- banka Banco Popular je 12. maja 2017 kršila zahtevo glede likvidnostnega kritja 80 % in pozneje ni mogla ponovno vzpostaviti skladnosti z zakonsko določenimi mejnimi vrednostmi;
 - zaradi nenehnega negativnega poročanja medijev o finančnih rezultatih banke Banco Popular in o domnevno neposredni nevarnosti stečaja ali nelikvidnosti so se povečali dvigi vlog, in
 - družbi DBRS Morningstar in Moody's sta 6. junija 2017 znižali oceno banke Banco Popular (uvodna izjava 24);
 - da so zgoraj navedene okoliščine povzročile znatne dvige vlog (uvodna izjava 25);
 - da je banka Banco Popular prvo nujno likvidnostno pomoč prejela 5. junija 2017, potem ko jo je ECB odobrila, vendar ji španska centralna banka ni mogla zagotoviti dodatne nujne likvidnostne pomoči (uvodna izjava 26(c));
 - da je banka Banco Popular 6. junija 2017 obvestila ECB, da je njen upravni odbor ugotovil, da bo banka verjetno propadla (uvodna izjava 36), in
 - da instrument za reševanje, predviden v načrtu reševanja iz leta 2016, ni bil ustrezen glede na okoliščine ki so obstajale na dan reševanja (uvodna izjava 46).
- 56 EOR je s členom 1 sporne sheme za reševanje odločil, da se banka Banco Popular z datumom sprejetja sheme vključi v postopek za reševanje, ker so izpolnjeni pogoji iz prvega pododstavka člena 18(1) Uredbe o EMR.
- 57 V zvezi s tem je iz členov od 2 do 4 sporne sheme za reševanje razvidno, da je EOR najprej menil, da banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, dalje, da ni drugih ukrepov, ki bi lahko preprečili propad banke Banco Popular v razumnem času, in nazadnje, da je ukrep za reševanje v obliki instrumenta prodaje poslovanja banke Banco Popular potreben zaradi zagotovitve kontinuitete kritičnih funkcij banke in izogiba resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost, predvsem v Španiji.
- 58 EOR je posledično v členu 5.1 sporne sheme za reševanje odločil:
- „Instrument za reševanje, ki se uporabi za družbo Banco Popular, pomeni, da se s prenosom delnic na kupca poslovanje proda na podlagi člena 24 Uredbe [o EMR]. Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov se izvedeta neposredno pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja.“
- 59 Člen 6 sporne sheme za reševanje natančneje določa pogoje v zvezi s tem odpisom in prodajo poslovanja. Tako je EOR v členu 6.1 te sheme odločil:
- najprej, da se odpiše nominalni znesek osnovnega kapitala banke Banco Popular v višini 2.098.429.046 EUR, kar pomeni razveljavitev 100 % delnic banke Banco Popular;
 - nato, da se celotna glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki jih je izdala banka Banco Popular in so bili na dan sklepa o sporni shemi za reševanje v obtoku, konvertira v novo izdane delnice banke Banco Popular, „nove delnice I“;

- dalje, da se nominalna vrednost „novih delnic I“ odpiše na vrednost nič, kar pomeni razveljavitev 100 % teh „novih delnic I“;
 - nazadnje, da se celotna glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki jih je izdala banka Banco Popular in so bili na dan sklepa o reševanju v obtoku, konvertira v novo izdane delnice banke Banco Popular, „nove delnice II“.
- 60 Člen 6.3 sporne sheme za reševanje določa, da ta ukrepa za odpis in konverzijo temeljita na vrednotenju 2, ki ga potrjujejo rezultati preglednega in odprtega postopka prodaje, ki ga je izvedel FROB.
- 61 EOR je v členu 6.5 sporne sheme o reševanju navedel, da izvaja pooblastila, ki so mu podeljena s členom 24(1)(a) Uredbe o EMR v zvezi z instrumentom prodaje poslovanja, in odredil, da se „nove delnice II“ prenesejo na banko Banco Santander tako, da so prosto prenosljive in neobremenjene s pravicami tretjih, proti plačilu kupnine v višini 1 EUR. Pojasnil je, da je kupec s prenosom že soglašal.
- 62 EOR je navedel tudi, da je treba prenos „novih delnic II“ izvesti na podlagi zavezujoče ponudbe kupca z dne 7. junija 2017 ter da mora to opraviti FROB.
- 63 Sporna shema za reševanje je bila predložena Komisiji v odobritev 7. junija 2017.
- 64 Ta institucija je istega dne sprejela Sklep 2017/1246, s katerim je odobrila sporno shemo za reševanje, in ta sklep uradno vročila EOR. V uvodni izjavi 4 navedenega sklepa je navedeno:
- „Komisija se strinja s shemo za reševanje. Zlasti se strinja z razlogi, ki jih je navedel [EOR], zakaj je reševanje potrebno zaradi javnega interesa v skladu s členom 18(5) Uredbe [o EMR].“
- 65 EOR je 7. junija 2017 sporno shemo za reševanje uradno vročil FROB tako, da je na svojem spletnem mestu objavil obvestilo o sprejetju te sheme, ki mu je priložil dokument s povzetkom učinkov reševanja.
- 66 FROB je istega dne sprejel ukrepe, potrebne za izvajanje sporne sheme za reševanje, v skladu s členom 29 Uredbe o EMR.

D. Dejansko stanje po sprejetju sporne sheme za reševanje

- 67 Družba Deloitte je 14. junija 2018 EOR predložila vrednotenje razlik pri obravnavi, ki je določeno v členu 20, od (16) do (18), Uredbe o EMR in ki je bilo izvedeno zaradi ugotovitve, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za banko Banco Popular uveden običajni insolvenčni postopek. Družba Deloitte je 31. julija 2018 EOR poslala dodatek k temu vrednotenju, s katerim je popravila nekatere formalne napake.
- 68 EOR je 11. julija 2017 na svojem spletnem mestu objavil nezaupno različico sporne sheme za reševanje. V tej različici je EOR med drugim prikril nekatere informacije iz uvodnih izjav od 23 do 26 te sheme v zvezi z likvidnostno krizo banke Banco Popular in posledične dele člena 6.3 in 6.4 sporne sheme za reševanje v zvezi z izvajanjem pooblastila za odpis in konverzijo.
- 69 ECB je julija 2017 na svojem spletnem mestu objavila nezaupno različico svoje ocene o tem, ali banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla.

- 70 EOR je 2. februarja in 31. oktobra 2018 objavil manj redigirani nezaupni različici sporne sheme za reševanje, v katerih so bile sedaj vidne nekatere prej prikrite informacije iz točke 68 te sodbe, razen nekaterih številčnih podatkov. V tem okviru je objavil tudi nezaupni različici vrednotenja 1 in 2.

III. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 71 Pritožnica je 18. septembra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne sheme za reševanje in Sklepa 2017/1246.

A. Postopek pred Splošnim sodiščem

- 72 EOR je z vlogo, ki jo je v sodnem tajništvu vložil 15. novembra 2017, Splošnemu sodišču predlagal, naj v skladu s členom 92(3) Poslovnika Splošnega sodišča odredi pripravljalne ukrepe za predložitev nekaterih dokumentov, navedenih v prilogi k temu predlogu. Splošno sodišče je s sklepom z dne 30. novembra 2017 odločilo, da v tej fazi postopka ne ugotovi temu predlogu za sprejetje pripravljivih ukrepov.
- 73 Banka Banco Santander, Svet, Kraljevina Španija in Evropski parlament so 6. in 30. novembra 2017 ter 5. in 13. decembra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili predloge za intervencijo v tem postopku v podporo predlogom Komisije in EOR. Splošno sodišče je s sklepoma z dne 6. avgusta 2018 in z dne 12. aprila 2019 ugodilo tem predlogom za intervencijo.
- 74 Splošno sodišče je 16. februarja 2018 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika EOR pozval, naj predloži zadnjo nezaupno različico sporne sheme za reševanje in nezaupno različico vrednotenja 2, ki ju je objavil na svojem spletnem mestu. EOR je ta dokumenta predložil v predpisanem roku.
- 75 Pritožnica je z dopisom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 21. januarja 2020, predložila nov tožbeni razlog na podlagi člena 84 Poslovnika. Komisija, EOR, Kraljevina Španija, Parlament, Svet in banka Banco Santander so svoja stališča predložili v predpisanem roku.
- 76 Pritožnica je z dopisom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 2. oktobra 2020, predložila nov dokazni predlog na podlagi člena 85(3) Poslovnika. Komisija, EOR, Kraljevina Španija, Parlament, Svet in banka Banco Santander so svoja stališča predložili v predpisanem roku.
- 77 Splošno sodišče je 16. marca 2021 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika pozvalo Komisijo in EOR k predložitvi več dokumentov. EOR je z dopisom z dne 30. marca in 20. aprila 2021 odgovoril, da so zahtevani dokumenti delno zaupni in da jih lahko predloži, če Splošno sodišče za to sprejme pripravljalni ukrep.
- 78 Splošno sodišče je s sklepom z dne 12. maja 2021 na podlagi člena 24, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije na eni strani ter člena 91(b), člena 92(3) in člena 103 Poslovnika na drugi strani odredilo EOR, naj predloži popolne različice sporne sheme za reševanje, vrednotenja 2, ocene ECB z dne 6. junija 2017 o položaju propada ali verjetnega propada banke Banco Popular ter popolno različico in nezaupno različico dopisa, ki ga je banka Banco Popular 6. junija 2017 poslala ECB, vključno s priložo, in dopisa, ki ga je ECB 18. maja 2017 poslala banki Banco Popular.

- 79 Splošno sodišče je s sklepom z dne 9. junija 2021 iz spisa izločilo zaupne različice dokumentov, ki jih je predložil EOR v skladu s sklepom z dne 12. maja 2021, ter pritožnici, Kraljevini Španiji, Parlamentu, Svetu in banki Banco Santander posredovalo dopis brez priloge, ki ga je banka Banco Popular 6. junija 2017 poslala ECB.

B. Izpodbijana sodba

- 80 Pritožnica je v utemeljitvi svoje tožbe uveljavljala deset tožbenih razlogov.
- 81 Prvi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev obveznosti obrazložitve in pravice do obrambe iz členov 15 in 296 PDEU ter členov 42 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina). Drugi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev načela *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* in člena 88 Uredbe o EMR. Tretji tožbeni razlog se je nanašal na nezakonitost Uredbe o EMR, ker so s členoma 21 in 24 te uredbe kršena načela v zvezi s prenosom pooblastil. Četrty tožbeni razlog se je nanašal na ugovor nezakonitosti Uredbe o EMR, ker sta s členoma 15 in 22 te uredbe kršena lastninska pravica, ki je določena v členu 17 Listine, in načelo sorazmernosti, ki je določeno v členu 5(4) PEU. Peti tožbeni razlog se je nanašal na ugovor nezakonitosti Uredbe o EMR, ker je s členoma 18 in 20 te uredbe kršena pravica do izjave, določena v členih 17 in 41 Listine. Šesti tožbeni razlog se je nanašal na kršitev lastninske pravice, določene v členu 17 Listine, in na kršitev člena 5(4) PEU. Sedmi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev pravice do izjave, določene v členih 17 in 41 Listine. Osmi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev člena 18 Uredbe o EMR, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU. Deveti tožbeni razlog se je nanašal na kršitev členov 14 in 20 te uredbe, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU. Osmi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev člena 14 navedene uredbe, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU.
- 82 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo tožbo v celoti zavrnilo.
- 83 V navedeni sodbi je zavrnilo tudi predloge pritožnice za odreditev ukrepov procesnega vodstva in pripravljalnih ukrepov.

IV. Predlogi strank v pritožbenem postopku

- 84 Pritožnica Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - ugotovi njenim tožbenim predlogom pred Splošnim sodiščem, s katerimi je predlagala razglasitev ničnosti sporne sheme za reševanje in Sklepa 2017/1246, ter razglasitev, da se člena 15 in 22 Uredbe o EMR v skladu s členom 277 PDEU ne uporabljata, ter
 - Komisiji in EOR naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.
- 85 Komisija, EOR, Parlament, Svet, Kraljevina Španija in banka Banco Santander Sodišču posamezno predlagajo, naj pritožbo zavrne in pritožnici naloži plačilo stroškov.

- 86 Če bi Sodišče ugodilo pritožbi in v skladu s členom 61 Statuta Sodišča Evropske unije samo odločilo o ničnostni tožbi, banka Banco Santander predlaga, naj v skladu s členom 264, drugi odstavek, PDEU obseg sodbe, ki jo bo izdalo, omeji in ohrani učinke prodaje banke Banco Popular banki Banco Santander. Svet v tem istem primeru Sodišču predlaga, naj ugotovi, da nič ne posega v zakonitost členov 15, 18, 20, 21, 22 in 24 Uredbe o EMR.

V. Pritožba

- 87 Pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe navaja osem pritožbenih razlogov, ki se nanašajo na kršitev:
- člena 18 Uredbe o EMR, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU (prvi pritožbeni razlog);
 - členov 14 in 20 Uredbe o EMR, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU (drugi pritožbeni razlog);
 - dolžnosti skrbnega ravnanja, členov 17 in 47 Listine ter člena 14 Uredbe o EMR (tretji pritožbeni razlog);
 - pravice do obrambe iz člena 47 Listine in člena 296 PDEU (četrti pritožbeni razlog);
 - člena 296 PDEU in pravice do obrambe iz člena 47 Listine, kar zadeva zaupnost sporne sheme za reševanje in vrednotenja 2 (peti pritožbeni razlog);
 - člena 47 Listine in člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP), ker je Splošno sodišče zavrnilo predlog pritožnice za predložitev dokumentov (šesti pritožbeni razlog);
 - členov 17 in 52 Listine, ker je Splošno sodišče zavrnilo tožbeni razlog v zvezi z nezakonitostjo členov 15 in 22 Uredbe o EMR (sedmi pritožbeni razlog), in
 - členov 17 in 52 Listine ter člena 5(4) PEU (osmi pritožbeni razlog).

A. Uvodne ugotovitve

- 88 Uvodoma je treba navesti, da je pritožnica s tožbo, ki je podlaga za to pritožbo, predlagala razglasitev ničnosti tako sporne sheme za reševanje kot Sklepa 2017/1246.
- 89 Čeprav je Sodišče v sodbi z dne 18. junija 2024, Komisija/EOR (C-551/22 P, EU:C:2024:520, točki 102 in 103), že presodilo, da sporna shema za reševanje ni izpodbojni akt v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, tako da ta tožba v delu, v katerem se nanaša na to shemo, ni dopustna, pa ima Sklep 2017/1246, s katerim je Komisija odobrila to shemo, značilnosti akta, zoper katerega se lahko vloži ničnostna tožba na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU.
- 90 Ob tem je Sodišče pojasnilo, da se v okviru ničnostne tožbe, vložene zoper odločbo Komisije, kot je Sklep 2017/1246, zadevne fizične ali pravne osebe lahko sklicujejo na nezakonitost sheme za reševanje, ki jo je ta institucija odobrila in ji s tem priznala zavezujoče pravne učinke, s čimer se jim zagotovi zadostno sodno varstvo. Poleg tega se šteje, da Komisija s tako odobritvijo prevzame

odgovornost za elemente in obrazložitev iz te sheme, zato jih mora po potrebi zagovarjati pred sodiščema Unije (sodba z dne 18. junija 2024, Komisija/EOR, C-551/22 P, EU:C:2024:520, točka 96 in navedena sodna praksa).

- 91 V tem okviru je zato treba preučiti razloge, s katerimi se izpodbija zakonitost sporne sheme za reševanje.

B. Prvi, četrti, peti in šesti pritožbeni razlog: kršitev člena 296 PDEU, člena 18 Uredbe o EMR, dolžnosti skrbnega ravnanja, ki zavezuje EOR, člena 47 Listine, člena 6 EKČP in načela kontradiktornosti

- 92 Pritožnica s prvim, četrtim, petim in šestim pritožbenim razlogom, ki jih je treba najprej preučiti, v bistvu navaja, da je bil vpogled v popolno različico zlasti sporne sheme za reševanje ter vrednotenja 1 in 2 nujen zaradi uveljavljanja njene pravice do učinkovitega sodnega varstva (peti pritožbeni razlog), da je bila obrazložitev sporne sheme za reševanje nezadostna in protislovna zaradi prikritih informacij v tej shemi ter v vrednotenjih 1 in 2 (prvi in četrti pritožbeni razlog) in da bi zato Splošno sodišče moralo z ukrepom procesnega vodstva odrediti popolno predložitev teh dokumentov in dopolnilnih dokumentov (šesti pritožbeni razlog).

1. Peti pritožbeni razlog

- 93 Pritožnica s petim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri uporabi člena 296 PDEU in člena 47 Listine s tem, da je v točkah od 354 do 402 izpodbijane sodbe presodilo, da zaupne informacije v sporni shemi za reševanje in vrednotenju 2 niso bile potrebne za uresničevanje njene pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Ta pritožbeni razlog ima štiri dele.

a) Trditve strank

- 94 Pritožnica s prvim delom petega pritožbenega razloga navaja, da je imela v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točkah od 356 do 359 izpodbijane sodbe, na podlagi člena 296 PDEU in člena 47 Listine pravico, da pridobi celotno različico sporne sheme za reševanje, čeprav ni bila njena naslovnica.
- 95 V zvezi s tem zatrjuje, da bi na podlagi člena 88(1) Uredbe o EMR morala pridobiti celotno besedilo sporne sheme za reševanje, da bi lahko vložila tožbo. Med drugim opozarja, da pravica do seznanitve z obrazložitvijo akta ne velja le za naslovnike zadevne odločbe, ampak tudi za tretje osebe, na katere se ta odločba nanaša. V teh okoliščinah, če morajo te osebe v primeru, v katerem taka odločba ni bila objavljena ali vročena, zahtevati njeno celotno besedilo, lahko rok za vložitev tožbe začne teči šele, ko so natančno seznanjene z vsebino in razlogi zadevnega akta, da bi lahko učinkovito izvrševale svojo pravico do pravnega sredstva. Pritožnica pa naj bi leta 2017 zahtevala dostop do celotnega besedila sporne sheme za reševanje.
- 96 Z drugim delom petega pritožbenega razloga zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo člen 296 PDEU in člen 47 Listine s tem, da je v točkah 381 in 388 izpodbijane sodbe presodilo, da je objava redigirane različice sporne sheme za reševanje v skladu s členom 88 Uredbe o EMR.

- 97 Prvotno objavljena različica sporne sheme za reševanje naj bi pritožnici namreč med drugim preprečila seznanitev s cilji reševanja in dostop do vrednotenja 1. Seznanitve z vsemi temi cilji, razumevanja obsega likvidnostne krize banke Banco Popular, razlogov, zaradi katerih ni bilo mogoče zagotoviti nujne likvidnostne pomoči, in razlogov, ki so utemeljevali izbiro vrednosti minus 8,2 milijard EUR za odpis, naj ne bi omogočala niti sedanja različica sporne sheme za reševanje.
- 98 Po mnenju pritožnice je utemeljenost te graje potrjena z okoliščino, da je Splošno sodišče 16. februarja 2018 EOR odredilo predložitve popolnejše različice teh dokumentov, in dejstvo, da po njenem mnenju izpodbijana sodba temelji predvsem na informacijah, ki so bile dane na voljo leta 2018. Poleg tega naj v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče razsodilo v točkah od 389 do 393 izpodbijane sodbe, odločitve pritožbene komisije pri EOR z dne 28. novembra 2017 in z dne 19. junija 2018, s katerimi je bil pozneje omogočen dostop do navedenih dokumentov, nikakor ne bi temeljile na času, ki je pretekel od sprejetja sporne sheme za reševanje.
- 99 Pritožnica s tretjim delom petega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 296 PDEU in člen 47 Listine s tem, da je na eni strani v točkah 394 in 395 izpodbijane sodbe presodilo, da pravica do obrambe ni bila kršena, ker je pritožnica lahko vložila tožbo in predložila stališče glede novih različic sporne sheme za reševanje. Vendar po mnenju pritožnice zgolj dejstvo, da je lahko vložila tožbo, ne pomeni, da je lahko pravico do obrambe učinkovito uveljavljala. Meni, da morajo imeti osebe, na katere se odločba nanaša, zato pravico zahtevati njeno celotno besedilo, da bi lahko vložile ničnostno tožbo. Kadar namreč ne bi bile na voljo vse informacije, naj ne bi bilo mogoče oblikovati in v celoti razviti ustreznih pravnih sredstev. Poleg tega naj bi bilo po vložitvi tožbe pri Splošnem sodišču zelo težko oblikovati nove tožbene razloge, kar naj bi potrjevalo dejstvo, da Splošno sodišče v obravnavani zadevi ni upoštevalo dveh novih tožbenih razlogov, navedenih v repliki na prvi stopnji, oziroma naj bi jih v točkah od 701 do 704 in od 710 do 713 izpodbijane sodbe razglasilo za nedopustna.
- 100 Na drugi strani naj bi Splošno sodišče v točkah 396 in 397 navedene sodbe nepravilno presodilo, da je neobstoj obrazložitve mogoče naknadno popraviti, saj so bile zaupne informacije že od začetka vključene v sporno shemo za reševanje, v vrednotenje 1 in v vrednotenje 2, niso pa bile posredovane pritožnici.
- 101 Pritožnica s četrtem delom petega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 296 PDEU in člen 47 Listine s tem, da je s sklepom z dne 9. junija 2021, navedenim v točki 723 izpodbijane sodbe, odločilo, da celotno besedilo sporne sheme za reševanje, vrednotenja 2 in ocene o položaju propada ali verjetnega propada banke Banco Popular ni upoštevno za rešitev tožbe. V zvezi s tem trdi, da naj bi bil zeleni cilj zahteve za dostop do teh dokumentov omogočiti ji, da navede nove trditve ali celo nove razloge.
- 102 Poleg tega naj bi bile celotne različice navedenih dokumentov splošno znane ne le EOR in Komisiji, ampak tudi Splošnemu sodišču, in naj bi zato nujno imele določen vpliv na dojemanje navajanih trditev. Tako naj bi se Splošno sodišče v točki 278 izpodbijane sodbe oprlo na prilogo k dopisu, ki ga je banka Banco Popular 6. junija 2017 poslala ECB, medtem ko naj ta dokument ne bi bil posredovan pritožnici. V teh okoliščinah naj bi bilo neposredovanje navedenih dokumentov v nasprotju z načelom kontradiktornosti.

- 103 Komisija in banka Banco Santander se sklicujeta na nedopustnost petega pritožbenega razloga, ker pritožnica zgolj ponavlja ali dobesečno prevzema tožbene razloge in trditve, ki jih je navedla pred Splošnim sodiščem. EOR navaja, da tretji del tega pritožbenega razloga ni dopusten v delu, v katerem je bila argumentacija, uveljavljana v utemeljitev tega dela, in sicer nujnost razpolaganja z vsemi informacijami, da lahko vloži tožbo, prvič navedena v fazi pritožbe.
- 104 Z vsebinskega vidika Komisija, EOR, Kraljevina Španija in banka Banco Santander trdijo, da peti pritožbeni razlog ni utemeljen.

b) Presoja Sodišča

1) Dopustnost

- 105 Najprej, glede ugovora nedopustnosti, ki ga uveljavljata Komisija in banka Banco Santander, je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ter člena 168(1)(d) in člena 169(2) Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v pritožbi natančno navesti izpodbijane točke sodbe, katere razveljavitev se predlaga, in pravne trditve, s katerimi se specifično utemljuje ta predlog, sicer pritožba oziroma zadevni pritožbeni razlog nista dopustna. Zahtev glede obrazložitve, ki izhajajo iz teh določb, ne izpolnjuje pritožba, ki ne vsebuje argumentacije, s katero bi bila specifično opredeljena napačna uporaba prava, ki naj bi jo vsebovala izpodbijana sodba, temveč so v njej samo ponovljeni ali dobesečno prevzeti razlogi in trditve, ki so bili že navedeni pred Splošnim sodiščem, vključno s tistimi, ki so temeljili na dejstvih, ki jih je to sodišče izrecno zavrnilo. Taka pritožba namreč dejansko pomeni predlog za ponovno preučitev tožbe, ki je bila vložena pred Splošnim sodiščem, za kar pa Sodišče ni pristojno (sodba z dne 11. januarja 2024, Planistat Europe in Charlot/Komisija, C-363/22 P, EU:C:2024:20, točki 40 in 41 ter navedena sodna praksa).
- 106 Kadar pa pritožnik izpodbija razlago Splošnega sodišča ali to, kako je uporabilo pravo Unije, se pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbi. Če namreč pritožnik svoje pritožbe ne bi mogel utemeljiti z razlogi in trditvami, ki jih je že navajal pred Splošnim sodiščem, bi postopek s pritožbo deloma izgubil smisel (sodbi z dne 12. septembra 2006, Reynolds Tobacco in drugi/Komisija, C-131/03 P, EU:C:2006:541, točka 51, in z dne 9. julija 2020, Haswani/Svet, C-241/19 P, EU:C:2020:545, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 107 Vendar se v obravnavani zadevi s petim pritožbenim razlogom v bistvu oporekata odločitev Splošnega sodišča o več pravnih vprašanjih, ki so mu bila predložena na prvi stopnji, zlasti o obveznosti obrazložitve, ki institucije zavezuje na podlagi člena 296 PDEU, in pravica do učinkovitega sodnega varstva, ki jo zagotavlja člen 47 Listine. Poleg tega navedenega pritožbenega razloga, ker so v njem natančno navedene točke izpodbijane sodbe, ki se grajajo, in trditve, na katerih temelji, ni mogoče razglasiti za v celoti nedopustnega.
- 108 Vendar v delu, v katerem pritožnica z drugim delom petega pritožbenega razloga graja točke od 389 do 393 izpodbijane sodbe, ker naj bi pritožbena komisija pri EOR v odločbah z dne 28. novembra 2017 in z dne 19. junija 2018, izdanih v odgovor na zahtevi pritožnice za dostop do dokumentov, pri presoji zaupnosti nekaterih podatkov upoštevala čas, ki je pretekel po sprejetju sporne sheme za reševanje, se ne zatrjuje in *a fortiori* ne dokazuje, da naj bi Splošno sodišče izkrivilo dokaze s tem, da je v točki 392 izpodbijane sodbe menilo, da sta bili ti odločbi izdani več

kot šest mesecev oziroma več kot eno leto po sprejetju sporne sheme za reševanje, zato je čas, ki je tako potekel, lahko vplival na presojo pritožbene komisije glede vprašanja, ali so bili pogoji, od katerih je odvisna zaupnost zadevnih informacij, izpolnjeni.

- 109 Vendar v skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 256(1) PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da je pritožba omejena na pravna vprašanja in da je torej Splošno sodišče izključno pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev in dokazov. Presoja dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, ni pravno vprašanje, ki je kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (sodba z dne 25. januarja 2022, Komisija/European Food in drugi, C-638/19 P, EU:C:2022:50, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 110 Zato drugi del petega pritožbenega razloga ni dopusten v delu, v katerem se nanaša na točke od 389 do 393 izpodbijane sodbe.
- 111 Nazadnje, kar zadeva tretji del tega pritožbenega razloga, EOR napačno uveljavlja njegovo nedopustnost, ker naj bi pritožnica prvič v pritožbi navedla trditev o nujnosti razpolaganja z vsemi informacijami, da bi lahko uveljavila svojo pravico do pravnega sredstva. Iz njene tožbe na prvi stopnji je namreč razvidno, da je pritožnica po tem, ko je EOR zavrnil predložitev teh informacij, Splošnemu sodišču predlagala, naj odredi predložitev – med drugim – celotne različice sporne sheme za reševanje in vrednotenja 1, da bi lahko med drugim preverila, ali so bili v obravnavani zadevi izpolnjeni pogoji, ki jih člena 18 in 20 Uredbe o EMR določata za sprejetje ukrepa za reševanje.

2) Vsebinska presoja

- 112 Pritožnica s štirimi deli petega pritožbenega razloga v bistvu navaja, da bi ji na podlagi člena 296 PDEU in člena 47 Listine morala biti priznana pravica do dostopa do celotnih različic sporne sheme za reševanje in pripravljalnih vrednotenj, vključno z zaupnimi informacijami iz teh dokumentov. Ne da bi izpodbijala zadostnosti obrazložitve sporne sheme za reševanje, graja dejstvo, da so bili nekateri razlogi in informacije, vsebovani v prvotni različici te sheme, v različici, ki je bila objavljena na internetu, prvotno prikriti in so bili razkriti le delno po vložitvi tožbe.
- 113 V zvezi s tem je najprej treba spomniti, da je obveznost obrazložitve bistvena postopkovna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, ker se utemeljenost nanaša na materialno zakonitost spornega akta (sodba z dne 18. januarja 2024, Jenkinson/Svet in drugi, C-46/22 P, EU:C:2024:50, točka 130 in navedena sodna praksa).
- 114 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora biti iz obrazložitve, ki se zahteva s členom 296 PDEU, jasno in nedvoumno razvidno razlogovanje institucije, ki je avtor akta, tako da se lahko zainteresirana oseba seznani z utemeljitvijo sprejetih ukrepov in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor, pri čemer mora biti taka obrazložitev prilagojena naravi zadevnega akta in okoliščinam, v katerih je bil ta akt sprejet. S tega vidika se ne zahteva, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vsi upoštevni dejanski in pravni elementi, ker je treba zadostnost obrazložitve presojati ne le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na njen kontekst in celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje, ter zlasti glede na interes za pojasnila, ki bi ga lahko imeli naslovniki akta (glej v tem smislu sodbi z dne 8. maja 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, točki 85 in 87, in z dne 29. septembra 2022, ABLV Bank/EOR, C-202/21 P, EU:C:2022:734, točka 193 in navedena sodna praksa).

- 115 Poleg tega je Sodišče že presodilo, da mora biti stopnja natančnosti obrazložitve odločbe sorazmerna z dejanskimi možnostmi in s tehničnimi pogoji ali z rokom, v katerem mora biti sprejeta. Zato institucijam Unije ob pripravi akta ni treba sprejeti stališča o podatkih, ki so očitno drugotnega pomena, oziroma predvidevati morebitne ugovore (glej v tem smislu sodbi z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 167 in navedena sodna praksa, in z dne 6. novembra 2012, Éditions Odile Jacob/Komisija, C-551/10 P, EU:C:2012:681, točka 48).
- 116 V zvezi s členom 47 Listine iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da učinkovitost sodnega nadzora, ki se zagotavlja s tem členom, zahteva, da mora biti zainteresirani osebi omogočeno, da se z razlogi, na katerih temelji odločba, ki je bila v zvezi z njo sprejeta, seznani bodisi že na podlagi branja same odločbe bodisi na podlagi dopisa, s katerim so ji ti razlogi posredovani na njeno zahtevo, brez poseganja v pristojnost pristojnega sodišča, da od zadevnega organa zahteva, da jih posreduje, da bi lahko ta oseba branila svoje pravice v najboljših mogočih pogojih in se ob polnem poznavanju zadeve odločila, ali je zadevo koristno predložiti pristojnemu sodišču, in da se zadnjenavedenemu sodišču v celoti omogoči nadzor nad zakonitostjo zadevne odločbe (sodbi z dne 4. junija 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, točka 53 in navedena sodna praksa, in z dne 24. novembra 2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 in C-226/19, EU:C:2020:951, točka 43).
- 117 Natančneje, glede obvestitve o razlogih osebam, ki niso naslovniki akta, je treba opozoriti, da je Sodišče že presodilo, da so institucije, organi, uradi in agencije Unije na podlagi načela varovanja poslovne skrivnosti, ki je splošno načelo prava Unije in ki je konkretizirano zlasti v členu 339 PDEU, načeloma zavezani, da konkurentom zasebnega gospodarskega subjekta ne razkrijejo zaupnih informacij, ki jih je ta predložil (sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 109 in navedena sodna praksa).
- 118 Za zagotovitev spoštovanja teh obveznosti je Sodišče na več področjih prava Unije menilo, da je obrazložitev akta, ki posega v položaj posameznika in ki temelji na presoji relativnega položaja zasebnih gospodarskih subjektov, v določeni meri lahko omejena, da bi se zaščitile informacije o teh subjektih, za katere velja poslovna skrivnost. Ob tem pa obveznost spoštovanja poslovne skrivnosti ne sme odvzeti vsebine obveznosti obrazložitve. Čeprav je lahko tak akt glede na obveznost spoštovanja poslovne skrivnosti zadostno obrazložen, ne da bi vseboval vse številčne podatke, na katere se opira razlogovanje, mora biti iz obrazložitve prav tako jasno in nedvoumno razvidno to razlogovanje in uporabljena metodologija (glej v tem smislu sodbe z dne 1. julija 2008, Chronopost in La Poste/UFEX in drugi, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točke od 108 do 111; z dne 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki in drugi/Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, točka 48, in z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točke 110, 111 in 120).
- 119 V okviru ureditve, vzpostavljene z Uredbo o EMR, je spoštovanje zahtev glede varovanja poslovne skrivnosti iz člena 339 PDEU natančneje določeno med drugim s členom 88(1), drugi pododstavek, te uredbe, ki prepoveduje, da EOR informacije, zajete s temi zahtevami, razkrije drugemu javnemu ali zasebnemu subjektu, razen če je to razkritje potrebno v okviru sodnih postopkov. Med drugim je v skladu s členom 90(4) navedene uredbe osebam, za katere velja odločitev EOR, zagotovljena pravica do vpogleda v njegov spis, pri čemer imajo te osebe to pravico ob upoštevanju legitimnega interesa drugih oseb do varstva njihovih poslovnih skrivnosti, njihova pravica pa ne velja za zaupne informacije ali notranje pripravljalne dokumente EOR.

- 120 V zvezi s prvimi tremi deli tega pritožbenega razloga, ki jih je treba preučiti skupaj, iz zgornjih preudarkov izhaja, da je Splošno sodišče v točki 357 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da pritožnici, ker ni bila naslovnica sporne sheme za reševanje, naslovljene na FROB, nikakor ni bilo treba posredovati te sheme v celoti.
- 121 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 381 izpodbijane sodbe ugotovilo, da pritožnica v tožbi na prvi stopnji ni navedla posebne trditve, s katero bi lahko dokazala, da je izjava o zaupnosti informacij, prikritih v sporni shemi za reševanje, v nasprotju z načelom preglednosti. V teh okoliščinah Splošno sodišče s tem, da je v točki 388 navedene sodbe ugotovilo, da se sodna praksa, navedena v točkah 117 in 118 te sodbe, po analogiji uporablja za zaupne informacije, ki jih ima EOR, v smislu člena 88(1), drugi pododstavek, Uredbe o EMR, ni napačno uporabilo prava. V skladu s to sodno prakso pa tretja oseba, na katero se taka shema nanaša, nima vedno pravice do pridobitve njene celotne različice.
- 122 V nasprotju s tem, kar trdi pritožnica v okviru prvega dela petega pritožbenega razloga, okoliščina, da se prepoved razkritja informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, uporablja na podlagi člena 88(1), drugi pododstavek, Uredbe o EMR, „razen kadar je razkritje potrebno za namene sodnega postopka“, tej razlagi ne nasprotuje.
- 123 Ta pridržek, ki postavlja v ravnovesje zahteve, ki izhajajo na eni strani iz člena 339 PDEU ter člena 296 PDEU in člena 47 Listine na drugi, je treba namreč razlagati ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah 117 in 118 te sodbe. Tako je treba ugotoviti, da je člen 88(1), drugi pododstavek, Uredbe o EMR od EOR zahteval, da morata biti iz obrazložitve sporne sheme za reševanje jasno in nedvoumno razvidna to razlogovanje tega organa in uporabljena metodologija, vendar mu ta obveznost ne nalaga razkritja informacij, za katere velja poslovna skrivnost, in zlasti vseh številčnih podatkov, navedenih v tej shemi, kar potrjuje uvodna izjava 116 te uredbe.
- 124 Iz te uvodne izjave namreč izhaja, da „imajo lahko informacije o vsebini in podrobnostih načrtov reševanja ter rezultati morebitnih ocen teh načrtov daljnosežne vplive, zlasti na zadevna podjetja“, tako da je „zato [...] treba zagotoviti ustrezne mehanizme za ohranjanje zaupnosti takih informacij“.
- 125 Med drugim namen zaupnosti, ki se zahteva s členom 88(1), drugi pododstavek, Uredbe o EMR v povezavi z uvodno izjavo 116 te uredbe, ni le zaščititi posebne interese neposredno vpletenih podjetij, ampak tudi zagotoviti, da lahko EOR dejansko opravlja naloge, ki so mu zaupane z navedeno uredbo. Za to člen 34(1) in (2) Uredbe o EMR med drugim podeljuje EOR pooblastilo, da od kreditnih institucij zahteva vse informacije, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog, ne da bi bile te institucije zaradi zahtev, povezanih s spoštovanjem varovanja poslovne skrivnosti, izvzete iz obveznosti predložitve teh informacij. Brez zaupanja, da bodo posredovane zaupne informacije načeloma ostale zaupne, bi lahko bilo ogroženo nemoteno posredovanje informacij, potrebnih za opravljanje navedenih nalog (glej po analogiji v zvezi z Direktivo 2004/39/ES o trgih finančnih instrumentov sodbo z dne 19. junija 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, točke od 31 do 33).
- 126 Pritožnica v okviru drugega dela petega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah 381 in 388 izpodbijane sodbe razsodilo, da objava redigirane različice sporne sheme za reševanje izpolnjuje zahteve iz člena 88(1), drugi pododstavek, te uredbe. Vendar ta argumentacija izhaja iz očitno napačnega razumevanja teh točk, ki se nanašajo na zaupnost te sheme, ne da bi bila izpostavljena zadostnost obrazložitve, ki je razvidna iz nezaupne različice te sheme. Argumentacija pritožnice je v nasprotju tudi z ugotovitvijo iz točke 400 izpodbijane

sodbe, v kateri je Splošno sodišče v bistvu navedlo, da trditve o domnevni nezadostnosti obrazložitve, ki je razvidna iz nezaupne različice sporne sheme za reševanje, ni obravnavalo v točkah od 354 do 399 izpodbijane sodbe, ampak v drugem delu te sodbe, in sicer v točkah od 330 do 353 iste sodbe.

- 127 Kar zadeva v tem okviru točki 394 in 395 izpodbijane sodbe, je Splošno sodišče, čeprav je v njih navedlo, da je naknadna objava nezaupne različice sheme in manj redigiranih različic te sheme ter vrednotenj 1 in 2 pritožnici omogočila vložitev tožbe in predložitve trditve na podlagi teh različic, želelo odgovoriti na trditve pritožnice v zvezi z domnevno nezmožnostjo obrambe njenih pravic brez dostopa do popolnih različic teh dokumentov. Nasprotno pa Splošno sodišče v teh točkah nikakor ni razsodilo, da je zgolj dejstvo, da je vložila tožbo, zadostovalo za dokaz, da je bila njena pravica do učinkovitega pravnega sredstva spoštovana.
- 128 Ker se, kot je bilo navedeno v točki 126 te sodbe, preučitev Splošnega sodišča iz točk od 354 do 399 izpodbijane sodbe ni nanašala na domnevno nezadostnost razkrite obrazložitve sporne sheme za reševanje, so trditve pritožnice, ki se sklicujejo na tako nezadostnost in so povzete v točkah 97 in 98 te sodbe, brezpredmetne.
- 129 Nazadnje, graja, usmerjena proti točkam 396 in 397 izpodbijane sodbe, izhaja tudi iz očitno napačnega razumevanja teh točk. Splošno sodišče sicer ni priznalo, da je nezakonnost akta zaradi nezadostne obrazložitve mogoče naknadno popraviti, je pa ugotovilo, da EOR obrazložitve sporne sheme za reševanje ter vrednotenj 1 in 2 nikakor ni dopolnil z informacijami, ki že od začetka niso bile vsebovane v teh dokumentih. Nasprotno, v skladu z ugotovitvami Splošnega sodišča, ki jim pritožnica ni oporekala, je EOR na svojem spletnem mestu zaporedoma objavil informacije, ki so prvotno že bile vsebovane v navedenih dokumentih, pri čemer jih je štel za zaupne.
- 130 Zato prvi, drugi in tretji del petega pritožbenega razloga v delu, v katerem so dopustni, niso utemeljeni.
- 131 Pritožnica s četrtem delom tega pritožbenega razloga navaja, da je želela s tem, da je Splošnemu sodišču predlagala odreditev predložitve celotnega besedila sporne sheme za reševanje, vrednotenja 2 in ocene ECB o položaju propada ali verjetnega propada banke Banco Popular, navesti nove trditve ali celo nove tožbene razloge. V teh okoliščinah meni, da je Splošno sodišče kršilo člen 296 PDEU in člen 47 Listine s tem, da je v sklepu z dne 9. junija 2021, navedenem v točki 723 izpodbijane sodbe, odločilo, da celotno besedilo teh dokumentov ni upoštevno za rešitev tožbe na prvi stopnji.
- 132 V zvezi s tem je treba poudariti, da varstvo zaupnih informacij, ker lahko v skladu s členom 88(1), drugi pododstavek, Uredbe EMR, ki se razlaga ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah 117 in 118 te sodbe, upravičuje prikritje nekaterih številčnih podatkov v obrazložitvi sporne sheme za reševanje, upravičuje tudi to, da pritožnica teh elementov ne more izpodbijati. Okoliščina, da v takem položaju nekaterih številčnih podatkov kot takih ni mogoče izpodbijati, je namreč neposredna posledica potrebne uskladitve zahtev, ki po eni strani izhajajo iz člena 339 PDEU ter po drugi strani iz člena 296 PDEU in člena 47 Listine, ki v skladu s to sodno prakso upravičuje nerazkritje informacij, za katere velja poslovna skrivnost.

- 133 Pojasniti je treba, da je zoper te številčne podatke vseeno mogoče vložiti tožbo, saj morata biti v skladu s to sodno prakso iz obrazložitve akta, ki posega v položaj pravnega subjekta in vsebuje te številčne podatke, jasno in nedvoumno razvidna razlogovanje in uporabljena metodologija. Zaradi neizpolnitve te zahteve ima zadevni pravni subjekt pravico do vložitve tožbe pred sodiščem Unije.
- 134 V teh okoliščinah Splošno sodišče s tem, da je v sklepu z dne 9. junija 2021, navedenem v točki 723 izpodbijane sodbe, odločilo, da celotno besedilo teh dokumentov ni upoštevno za rešitev tožbe na prvi stopnji, ni napačno uporabilo prava.
- 135 Poleg tega, čeprav pritožnica trdi, da naj bi nerazkrite informacije vplivale na odločitev Splošnega sodišča, zadošča navesti, da v ničemer ne dokazuje svojih trditev in se v delu, v katerem se nanaša na točko 278 izpodbijane sodbe, opira na očitno napačno razumevanje navedene sodbe. Iz besedila te točke je namreč razvidno, da se Splošno sodišče nikakor ni oprlo na prilogo k dopisu z dne 6. junija 2017, ki ga je banka Banco Popular poslala ECB, ampak je zgolj povzelo informacije v zvezi s to prilogo, ki so bile vsebovane v tem dopisu. Pritožnica pa ne oporeka temu, da ji je bil ta dopis posredovan.
- 136 Zato je treba peti pritožbeni razlog zavreči kot delno nedopusten in zavrni kot delno neutemeljen.

2. Prvi pritožbeni razlog

- 137 Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom navaja, da je Splošno sodišče v točkah od 275 do 327 izpodbijane sodbe nepravilno presodilo, da je EOR pri presoji pogojev za reševanje iz točk (a) in (b) prvega pododstavka člena 18(1) Uredbe o EMR spoštoval svojo dolžnost skrbnega ravnanja in člen 296 PDEU. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na dva dela.

a) Trditve strank

- 138 Pritožnica v okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga trdi, da je EOR v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točkah od 292 do 302 izpodbijane sodbe, kršil točki (a) in (b) prvega pododstavka člena 18(1) Uredbe o EMR, svojo dolžnost skrbnega ravnanja in obveznost obrazložitve na podlagi člena 296 PDEU s tem, da ni poglobljeno in nepristransko zbral vseh dejstev v zvezi z likvidnostno krizo banke Banco Popular ter pojasnil razlogov, zaradi katerih je menil, da ta kriza ni bila enkratna.
- 139 Po mnenju pritožnice nespoštovanje zahteve po likvidnostnem kritju ni bil razlog za reševanje, ampak je bila njegova posledica to, da je ECB morala odobriti rok banki Banco Popular za ponovno vzpostavitev stanja in ji je smela po potrebi naložiti sankcije, česar pa naj ne bi storila. Meni, da se je EOR oprl na eno samo merilo, ki se je nanašalo na možnost, da se 7. junija 2017 izvrši nujna likvidnostna pomoč, kar po mnenju pritožnice dokazuje, da je kriza bila enkratna. Vendar bi v skladu s smernicami EBA z dne 6. avgusta 2015 o razlagi različnih okoliščin, v katerih se za institucijo šteje, da propada ali bo verjetno propadla, v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59 (EBA/GL/2015/07), navedenimi v točki 294 izpodbijane sodbe, likvidnostna kriza lahko privedla do položaja propada ali verjetnega propada le, če ta kriza ni začasna. Pritožnica s sklicevanjem na položaj druge banke trdi, da mora likvidnostna kriza trajati več kot pet mesecev, da se ne bi več štela za enkratno.

- 140 Pritožnica z drugim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da je bilo v izpodbijani sodbi napačno uporabljeno pravo pri uporabi dolžnosti skrbnega ravnanja, ki zavezuje EOR, in člena 296 PDEU s tem, da je Splošno sodišče v točki 303 navedene sodbe navedlo, da okoliščine in razlogi, zaradi katerih je ECB sklepala o propadu banke Banco Popular, niso upoštevni. Glede na široko diskrecijsko pravico, ki naj bi jo imel EOR v okviru točke (b) prvega pododstavka člena 18(1) in točke (c) prvega pododstavka člena 18(4) Uredbe o EMR, bi moral ta organ temeljito in nepristransko preučiti vse upoštevne informacije in svojo odločitev obrazložiti glede na te informacije. EOR se tako ne more zgolj sklicevati na oceno ECB o položaju propada ali verjetnega propada banke Banco Popular.
- 141 Natančneje, Splošno sodišče bi moralo v nasprotju s tem, kar je presodilo v točki 315 izpodbijane sodbe, raziskati razloge, zaradi katerih nujne likvidnostne pomoči ni bilo mogoče izvršiti v korist banke Banco Popular, in ali ni bilo mogoče, da bi dobila dodatno nujno likvidnostno pomoč. Za to bi moral EOR zbrati znesek nujne likvidnostne pomoči, ki je bila odobrena, znesek, ki je bil uporabljen, znesek, ki je bil na voljo, in dodatni znesek nujnih likvidnostnih pomoči, ki bi se lahko zahtevale. V zvezi s tem naj bi preudarek Splošnega sodišča, da odobritev nujne likvidnostne pomoči ni v pristojnosti EOR, potrjevala, da ta organ ni spoštoval svoje dolžnosti skrbnega ravnanja.
- 142 Po trditvah Komisije prvi pritožbeni razlog ni dopusten, ker pritožnica samo ponavlja ali dobesedno prevzema tožbene razloge in trditve, ki jih je navedla v tožbi na prvi stopnji, ne da bi pojasnila, kako je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo. Po mnenju EOR pritožnica v fazi pritožbe prvič navaja, da nespoštovanje količnika likvidnostnega kritja ni razlog za reševanje, da ECB ni sankcionirala banke Banco Popular zaradi nespoštovanja zahteve po likvidnostnem kritju in da zahteva po dodatni nujni likvidnostni pomoči dokazuje začasnost likvidnostne krize.
- 143 Komisija, EOR, Kraljevina Španija in banka Banco Santander menijo, da prvi pritožbeni razlog ni utemeljen.

b) Presoja Sodišča

1) Dopustnost

- 144 Pritožnica skuša s prvim pritožbenim razlogom v bistvu izpodbijati utemeljenost razlogov, zaradi katerih je Splošno sodišče zavrnilo njen osmi tožbeni razlog na prvi stopnji, ki se je nanašal na to, da naj bi EOR kršil točki (a) in (b) prvega pododstavka člena 18(1) Uredbe o EMR, svojo dolžnost skrbnega ravnanja in obveznost obrazložitve na podlagi člena 296 PDEU. Ker ta pritožbeni razlog vsebuje natančne navedbe glede grajanih točk izpodbijane sodbe in trditve, na katere se opira, ga v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 106 te sodbe, ni mogoče v celoti razglasiti za nedopustnega.
- 145 Natančneje, s trditvami, ki se v okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga nanašajo na neobstoj sankcije, ki bi jo ECB naložila banki Banco Popular zaradi nespoštovanja zahteve po likvidnostnem kritju, in na zahtevo po nujni zagotovitvi dodatne nujne likvidnostne pomoči, se izpodbijajo konkretni razlogi iz izpodbijane sodbe. V teh okoliščinah EOR napačno trdi, da gre za nove trditve, ki v okviru pritožbe niso dopustne.

- 146 Pritožnik lahko namreč vloži pritožbo, v kateri se sklicuje na razloge, ki izhajajo iz same izpodbijane sodbe in s katerimi izpodbija njeno utemeljenost s pravnega vidika (sodba z dne 25. januarja 2022, Komisija/European Food in drugi, C-638/19 P, EU:C:2022:50, točka 77 in navedena sodna praksa).

2) Vsebinska presoja

- 147 Najprej je treba navesti, da pritožnica, čeprav se s prvim pritožbenim razlogom sklicuje na kršitev točk (a) in (b) prvega pododstavka člena 18(1) Uredbe o EMR, dolžnosti skrbnega ravnanja in obveznosti obrazložitve na podlagi člena 296 PDEU, ne graja razlage, ki jo je Splošno sodišče sprejelo glede točk (a) in (b) prvega pododstavka člena 18(1) Uredbe o EMR, ampak se v bistvu omejuje na izpodbijanje utemeljenosti odločitve, da je EOR spoštoval svojo dolžnost skrbnega ravnanja in obveznost obrazložitve, ko je menil, da so bili v obravnavani zadevi pogoji za reševanje iz točk (a) in (b) prvega pododstavka člena 18(1) Uredbe o EMR preverjeni.

i) Prvi del prvega pritožbenega razloga

- 148 Po zatrevanju pritožnice je EOR v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točkah od 292 do 302 izpodbijane sodbe, kršil svojo obveznost skrbnega ravnanja in obveznost obrazložitve s tem, da ni zbral vseh dejstev v zvezi z likvidnostno krizo banke Banco Popular in ni pojasnil, zakaj te krize ni mogoče šteti za enkratno.
- 149 Ugotoviti je treba, da ta trditev izhaja iz očitno napačnega razumevanja izpodbijane sodbe in sporne sheme za reševanje.
- 150 Na prvem mestu, iz točk od 276 do 302 izpodbijane sodbe je razvidno, da se je EOR – glede na ugotovitve Splošnega sodišča – oprl na številne elemente in sklepal, da zaradi likvidnostnih težav banka Banco Popular v bližnji prihodnosti ne bo več mogla poravnati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob zapadlosti in da je zato v položaju verjetnega propada v smislu točke (a) prvega pododstavka člena 18(1) in točke (c) prvega pododstavka člena 18(4) Uredbe o EMR.
- 151 Tako je Splošno sodišče v zvezi s spremembo likvidnostnega položaja banke Banco Popular v točki 290 izpodbijane sodbe najprej navedlo, da je EOR v uvodni izjavi 23 sporne sheme za reševanje – ob sklicevanju se na oceno ECB – ugotovil, da se je likvidnostni položaj banke Banco Popular od oktobra 2016 bistveno poslabšal zaradi dvigov vlog na ravni vseh segmentov strank. Splošno sodišče je dodalo, da je EOR v isti uvodni izjavi na podlagi te spremembe sklenil, da banka Banco Popular nima dovolj možnosti za ponovno vzpostavitev svojega likvidnostnega položaja, da bi zagotovila, da bo lahko izpolnila svoje obveznosti ob njihovi zapadlosti. Dalje, Splošno sodišče je v točki 291 navedene sodbe upoštevalo dejstvo, da je EOR v uvodni izjavi 24 sporne sheme za reševanje naštel različne javne dogodke, ki so od februarja 2017 povzročili hitro poslabšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular in povečanje dvigov vlog. Nazadnje, v točki 292 navedene sodbe je dodalo, da je EOR poleg tega navedel, da ta banka od 12. maja 2017 ni izpolnjevala zahteve glede likvidnostnega kritja in da je na dan sprejetja te sheme še vedno ni mogla izpolniti.
- 152 V teh okoliščinah pritožnica napačno trdi, da je bilo edino upoštevano merilo to, da 7. junija 2017 ni bilo mogoče izvršiti nujne likvidnostne pomoči. Nasprotno, ker je bila ta zavrnitev omenjena v uvodni izjavi 26 te sheme, jo je EOR upošteval zgolj dopolnilno glede na elemente iz točke 151 te sodbe, ki so naštet v uvodnih izjavah 23 in 24 navedene sheme.

- 153 Dalje, iz teh ugotovitev izhaja, da v nasprotju s trditvami pritožnice EOR in Splošno sodišče nikakor nista menila, da je nespoštovanje zahteve po likvidnostnem kritju samo po sebi razlog za reševanje. To nespoštovanje je bilo namreč upoštevano skupaj z drugimi okoliščinami pri ugotovitvi, da je bila banka Banco Popular zaradi likvidnostnih težav v položaju verjetnega propada v smislu točke (a) prvega pododstavka člena 18(1) in točke (c) prvega pododstavka člena 18(4) Uredbe o EMR, kar potrjujejo preudarki iz točk od 294 do 299 izpodbijane sodbe.
- 154 V teh zadnjenavedenih točkah je Splošno sodišče ob upoštevanju različnih elementov iz točke 151 te sodbe pojasnilo, da je EOR, kot določa člen 5(2) Uredbe o EMR, ravnal v skladu s Smernicami EBA z dne 6. avgusta 2015 o razlagi različnih položajev, v katerih se šteje, da institucija propada ali bo verjetno propadla na podlagi člena 32(6) Direktive 2014/59. V skladu s temi smernicami pa je zmožnost izpolnjevanja minimalnih likvidnostnih zahtev eden od elementov, ki jih je treba pri tem upoštevati.
- 155 Nazadnje, ob upoštevanju vseh elementov iz točke 151 te sodbe EOR pritožnica napačno očita, da ni pojasnil, zakaj je treba za to likvidnostno krizo šteti, da ni enkratna. Kot je namreč Splošno sodišče pravilno ugotovilo v točki 302 izpodbijane sodbe, iz teh elementov izhaja, da likvidnostnih težav banke Banco Popular ni bilo mogoče šteti za zgolj enkratne. Splošno sodišče je v tej točki pravilno menilo, da to ugotovitev potrjuje dejstvo – ki je sicer upoštevano v uvodni izjavi 36 sporne sheme za reševanje – da je ta banka z dopisom z dne 6. junija 2017 sama obvestila ECB o svojem propadu zaradi likvidnostnih težav.
- 156 Zato je treba ugotoviti, da prvi del prvega pritožbenega razloga ni utemeljen.

ii) Drugi del prvega pritožbenega razloga

- 157 Pritožnica trdi, da Splošno sodišče v točkah 303 in 315 izpodbijane sodbe ni upoštevalo obveznosti EOR, ki izhaja iz točke (b) prvega pododstavka člena 18(1) Uredbe o EMR, njegove dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU, da poglobljeno in nepristransko preuči vse upoštevne informacije in svojo odločitev obrazloži glede na te informacije.
- 158 V zvezi s točko 303 izpodbijane sodbe, čeprav pritožnica pravilno opozarja, da je Splošno sodišče v njej menilo, da okoliščine in razlogi, zaradi katerih je ECB sklepala o propadu banke Banco Popular, niso upoštevni, je treba poudariti, da je Splošno sodišče s to obrazložitvijo odgovorilo na trditve pritožnice, da likvidnostnih težav banke Banco Popular ni mogoče pripisati tej banki, ampak so posledica drugih dogodkov.
- 159 Splošno sodišče je v odgovor na to trditev v bistvu presodilo, da razlogi za propad banke Banco Popular niso upoštevni za presojo zakonitosti sporne sheme za reševanje z vidika člena 18 Uredbe o EMR. V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da je Splošno sodišče v navedeni točki menilo, da se je EOR smel sklicevati zgolj na oceno ECB o položaju propada ali verjetnega propada banke Banco Popular, ne da bi poskušal pridobiti informacije v zvezi s tem. To velja še toliko bolj, ker je Splošno sodišče, kot je razvidno iz analize prvega dela prvega pritožbenega razloga, zlasti v točkah 291 in 302 izpodbijane sodbe ugotovilo, da presoja EOR ni temeljila le na tej oceni ECB, ampak tudi na javno znanih dogodkih in na dopisu banke Banco Popular z dne 6. junija 2017, s katerim je ECB obvestila, da je zaradi likvidnostnih težav v položaju propada.
- 160 Glede točke 315 izpodbijane sodbe je res, da je Splošno sodišče v njej ugotovilo, da pritožnica ne more očitati EOR, da v sporni shemi za reševanje ni preučil, ali bi bilo mogoče, da bi banka Banco Popular pridobila dodatno nujno likvidnostno pomoč.

- 161 Vendar je Splošno sodišče, da je prišlo do te ugotovitve, v točkah 311 in 313 izpodbijane sodbe ugotovilo, prvič, da iz člena 3.2(d) sporne sheme za reševanje izhaja, da nujna likvidnostna pomoč ne bi zadostovala glede na hitrost poslabšanja likvidnostnega položaja banke Banco Popular, drugič, da po ugotovitvi, da je ta banka dan po prvi nujni likvidnostni pomoči propadla, ni več mogoče zagotoviti dodatne nujne likvidnostne pomoči, in tretjič, da EOR ni imel nobene vloge pri zagotavljanju nujne likvidnostne pomoči, saj so za to pristojne nacionalne centralne banke.
- 162 V teh okoliščinah je lahko Splošno sodišče, ne da bi napačno uporabilo pravo, ugotovilo, da je EOR pravno zadostno preučil, ali je bilo mogoče, da bi banka Banco Popular pridobila dodatno nujno likvidnostno pomoč.
- 163 Nikakor ni mogoče očitati EOR, da ni raziskal razlogov, zaradi katerih banka Banco Popular ni pridobila dodatne nujne likvidnostne pomoči. Člen 18(1), prvi pododstavek, Uredbe o EMR namreč sprejetje sheme za reševanje pogojuje s tem, prvič, da zadevni subjekt propada ali bo verjetno propadel, drugič, da ob upoštevanju časovnega razporeda in drugih relevantnih okoliščin ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja, sprejeti v zvezi s subjektom, preprečili njegov propad v razumnem času, in tretjič, da je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa. Nasprotno pa se ta določba nikakor ne sklicuje ne na vzroke propada ne na neobstoje alternativnega ukrepa.
- 164 Upoštevanje teh vzrokov naj prav tako ne bi bilo združljivo s cilji Uredbe o EMR, ki so, kot je razvidno zlasti iz njene uvodne izjave 58, ohraniti finančno stabilnost, zagotoviti neprekinjeno opravljanje bistvenih finančnih storitev in zaščititi vlagatelje. Konkretnije, okoliščine, ki naj bi povzročile propad zadevne banke, ne morejo preprečiti, da EOR sprejme ukrep za reševanje, čeprav so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 18(1), prvi pododstavek, te uredbe, ker zadevna banka propada, ker ne obstaja alternativna rešitev in zlasti ker je ukrep za reševanje te banke v skladu z javnim interesom.
- 165 Glede na zgoraj navedene preudarke drugi del prvega pritožbenega razloga ni utemeljen in posledično je treba ta pritožbeni razlog v celoti zavrnil kot neutemeljen.

3. Četrty pritožbeni razlog

- 166 Četrty pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 47 Listine, člena 296 PDEU in pravil o dokaznem bremenu. Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 330 do 353 izpodbijane sodbe nepravilno presodilo, da obrazložitev sporne sheme za reševanje ni bila niti protislovna niti nezadostna. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na dva dela.

a) Trditve strank

- 167 Pritožnica s prvim delom četrtega pritožbenega razloga trdi, da je v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točkah od 341 do 344 izpodbijane sodbe, obrazložitev sporne sheme za reševanje protislovna, ker je EOR, prvič, banki Banco Popular v okviru izvajanja pooblastila za odpis v členih 6.3 in 6.4 te sheme določil negativno vrednost minus 8,2 milijarde EUR, in drugič, v okviru vrednotenja 2, ki je sestavni del te sheme, menil, da je banka solventna.

- 168 Drugi del tega pritožbenega razloga se nanaša na to, da je Splošno sodišče kršilo člen 296 PDEU s tem, da je v točkah od 345 do 353 izpodbijane sodbe ugotovilo, da obrazložitev uvodnih izjav 23, 24 in 26(c) sporne sheme za reševanje zadostuje za razumevanje resnosti likvidnostne krize banke Banco Popular. Vendar pritožnica meni, da so informacije iz teh uvodnih izjav splošne in bi se lahko uporabile za vsako likvidnostno krizo. Za razumevanje likvidnostne krize, s katero je bila soočena banka Banco Popular, bi moral ekonomski strokovnjak imeti na voljo dodatne informacije in zlasti številčne podatke, ki natančno odražajo likvidnostni položaj te banke na dan 6. in 7. junij 2017. Poleg tega naj iz obrazložitve sporne sheme za reševanje ne bi bilo razvidno, zakaj španska centralna banka n izplačala dodatne nujne likvidnostne pomoči.
- 169 EOR in banka Banco Santander trdita, da oba dela četrtega pritožbenega razloga nista dopustna, ker pritožnica zgolj ponavlja ali dobesedno prevzema tožbene razloge in trditve, ki so bili predstavljeni pred Splošnim sodiščem, ne da bi se sklicevala na kakršno koli napačno uporabo prava v izpodbijani sodbi.
- 170 Komisija, EOR, Kraljevina Španija in banka Banco Santander vsekakor menijo, da četrti pritožbeni razlog ni utemeljen.

b) Presoja Sodišča

- 171 V zvezi s prvim delom četrtega pritožbenega razloga je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v točkah od 342 do 344 izpodbijane sodbe že razsodilo, da ugotovitev o solventnosti banke Banco Popular, ki temelji na njeni knjigovodski vrednosti, ni bila v nasprotju z ugotovitvijo o negativni ekonomski vrednosti minus 8,2 milijarde EUR. Pritožnica pa v pritožbi zgolj ponavlja svojo trditev o protislovni obrazložitvi in ne pojasnjuje, zakaj naj bi Splošno sodišče v točkah od 342 do 344 navedene sodbe nepravilno ugotovilo, da je treba razlikovati med knjigovodsko vrednostjo in ekonomsko vrednostjo banke Banco Popular.
- 172 Zato je treba šteti, da prvi del četrtega pritožbenega razloga v delu, v katerem so v njem zgolj ponovljene trditve, ki so bile že navedene pred Splošnim sodiščem, v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 105 te sodbe, ni dopusten.
- 173 V zvezi z dopustnostjo drugega dela četrtega pritožbenega razloga je treba ugotoviti, da pritožnica, ne da bi le ponavljala trditve, predstavljene na prvi stopnji, graja presojo Splošnega sodišča v zvezi z obrazložitvijo iz uvodnih izjav 23, 24 in 26(c) sporne sheme za reševanje, ker so v nasprotju s tem, kar je razsodilo Splošno sodišče, za analizo in razumevanje likvidnostne krize banke Banco Popular potrebni številčni elementi iz sporne sheme za reševanje, ki so zaradi razlogov zaupnosti ostali prikriti.
- 174 Zato je treba ugovor nedopustnosti, ki sta ga uveljavljala EOR in banka Banco Santander, zavriniti v delu, v katerem se nanaša na drugi del četrtega pritožbenega razloga.
- 175 Kar zadeva vsebino, je iz uvodnih izjav od 23 do 25 in 26(c) sporne sheme za reševanje razvidno, najprej, da se je likvidnostni položaj banke Banco Popular od oktobra 2016 bistveno poslabšal zaradi dvigov vlog v vseh segmentih strank in da ta banka ni imela dovolj možnosti za ponovno vzpostavitev svojega likvidnostnega stanja, da bi zagotovila, da bo lahko izpolnila svoje obveznosti ob njihovi zapadlosti, dalje, da so bonitetne agencije zaradi poslabšanja likvidnostnega položaja postopno zniževale bonitetno oceno te banke in, nazadnje, da je ECB glede na to poslabšanje sklenila, da banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla. Ugotoviti pa je treba, da je iz teh navedb jasno in nedvoumno razvidno sprejeto razlogovanje, ki mu je sledil

EOB, s čimer so spoštovane zahteve, ki jih mora obrazložitev akta izpolnjevati v primeru zaupnih informacij, ob upoštevanju člena 88(1), drugi pododstavek, Uredbe o EMR, kot se razlaga ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah 117 in 118 te sodbe.

- 176 Tako je Splošno sodišče, ne da bi kršilo člen 296 PDEU, v točkah od 345 do 353 izpodbijane sodbe presodilo, da je na podlagi navedb iz uvodnih izjav od 23 do 25 in 26(c) sporne sheme za reševanje mogoče razumeti resnost likvidnostne krize banke Banco Popular zaradi dvigov vlog, na osnovi katerih sta ECB in EOB ugotovila, da propada ali bo verjetno propadla, ne da bi bilo treba natančno poznati zneska teh dvigov.
- 177 Domnevna nujnost poznavanja teh zneskov in drugih številčnih podatkov, na katere se sklicuje pritožnica, se zdi še toliko manj potrebna, ker je v uvodni izjavi 36 te sheme pojasnjeno, da se je z oceno ECB glede položaja propada ali verjetnega propada strinjal upravni odbor banke Banco Popular, čemur pritožnica ne oporeka.
- 178 Iz tega izhaja, da drugi del četrtega pritožbenega predloga ni utemeljen.
- 179 Zato je treba četrty pritožbeni razlog zavreči kot delno nedopusten in zavrniti kot delno neutemeljen.

4. Šesti pritožbeni razlog

- 180 Pritožnica s šestim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 47 Listine in člen 6 EKČP ter načelo kontradiktornosti s tem, da je v točkah od 721 do 728 izpodbijane sodbe predlagane pripravljalne ukrepe zavrnilo, ker niso bili upoštevni ali ker so elementi iz spisa zadostovali za odločitev Splošnega sodišča. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na tri dele.

a) Trditve strank

- 181 Pritožnica s prvim delom šestega pritožbenega razloga zatrjuje, da bi moralo Splošno sodišče zaradi spoštovanja načela kontradiktornosti in učinkovitega sodnega varstva odrediti predložitev celotnega besedila sporne sheme za reševanje, vrednotenj 1 in 2, ocene ECB o položaju propada ali verjetnega propada banke Banco Popular ter načrta reševanja iz leta 2016. Načelo kontradiktornosti naj bi namreč zahtevalo, da se lahko stranke v postopku seznanijo z vsemi listinami ali stališči, predloženimi sodišču, da bi vplivale na njegovo odločitev in da bi o njih razpravljale. Čeprav je imelo Splošno sodišče polje proste presoje pri presoji upoštevnosti dokazov, ne more šteti, da je sam izpodbijani akt dokaz, ki ni upošteven za rešitev spora. V zvezi s tem morebitna zaupnost zahtevanih dokumentov po mnenju pritožnice ni pomembna, saj zaveze o zaupnosti na podlagi člena 103(3) Poslovnika Splošnega sodišča omogočajo uskladitev zadevnih interesov.
- 182 Z drugim delom tega pritožbenega razloga pritožnica utemeljuje z navedbo, da bi moralo Splošno sodišče sprejeti dokaz z zaslišanjem izvedenca, ki je podpisal ekonomsko poročilo, ki ga je predložila v utemeljitev tožbe na prvi stopnji, ker je bil po njenem mnenju ta dokaz nujen za preverjanje in razumevanje tehničnih in zapletenih informacij iz sporne sheme za reševanje ter vrednotenj 1 in 2 ter vsekakor za oblikovanje učinkovitih pravnih sredstev.

- 183 Pritožnica s tretjim delom navedenega pritožbenega razloga trdi, da bi Splošno sodišče moralo odrediti predložitev različnih dokumentov, na podlagi katerih bi bilo mogoče razpravljati o tem, ali je likvidnostna kriza razlog za reševanje ali pa so obstajali drugi, bolj sorazmerni ukrepi kot reševanje, kakršen je nujna likvidnostna pomoč.
- 184 Po trditvah Komisije in banke Banco Santander šesti pritožbeni razlog ni dopusten, ker pritožnica zgolj ponavlja ali dobesečno prevzema tožbene razloge in trditve, ki so bili predstavljeni na prvi stopnji, pri čemer Sodišču predlaga, naj presojo dejstev in dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče, nadomesti s svojo. Poleg tega naj bi vprašanje, ali imajo procesni akti dokazno moč, spadalo v okvir suverene presoje Splošnega sodišča o dejstvih in v okviru pritožbe ni predmet nadzora Sodišča, razen v primeru izkrivljanja predloženih dokazov ali če iz dokumentov v spisu izhaja vsebinska nepravilnost ugotovitev Splošnega sodišča. Pritožnica pa naj bi zgolj izrazila nestrinjanje s presojo Splošnega sodišča, ne da bi se sklicevala na tako izkrivljanje ali vsebinsko nepravilnost.
- 185 Komisija, EOR, Kraljevina Španija in banka Banco Santander vsekakor trdijo, da trditve pritožnice niso utemeljene.

b) Presoja Sodišča

1) Dopustnost

- 186 Glede ugovorov nedopustnosti, na katera se sklicujeta Komisija in banka Banco Santander, je treba ugotoviti, da pritožnica s šestim pritožbenim razlogom graja razlago in uporabo prava Unije, ki jo je Splošno sodišče podalo v točkah od 721 do 728 izpodbijane sodbe. V skladu s sodno prakso, navedeno v točki 106 te sodbe, šestega pritožbenega razloga zato ni mogoče v celoti razglasiti za nedopustnega.
- 187 Ob tem Komisija in banka Banco Santander pravilno opozarjata, da edino Splošno sodišče presoja morebitno potrebo po dopolnitvi podatkov, ki so mu na voljo v zadevi, o kateri odloča. Tako naj bi bilo vprašanje, ali imajo procesni akti dokazno moč, odvisno od njegove suverene presoje dejstev, ki v okviru pritožbe ni predmet nadzora Sodišča, razen v primeru izkrivljanja dokazov, predloženih Splošnemu sodišču, ali če iz dokumentov v spisu izhaja vsebinska nepravilnost ugotovitev Splošnega sodišča (sodba z dne 26. januarja 2017, Mamoli Robinetteria/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, točka 117).
- 188 V okviru drugega in tretjega dela šestega pritožbenega razloga pa pritožnica zgolj trdi, da bi moralo Splošno sodišče odrediti nekatere pripravljalne ukrepe, ne da bi se sklicevala na očitke o izkrivljanju ali o vsebinski nepravilnosti dejstev ali dokazov s strani Splošnega sodišča.
- 189 Zato drugi in tretji del šestega pritožbenega razloga nista dopustna.

2) Vsebinska presoja

- 190 Kar zadeva vsebino prvega dela tega pritožbenega razloga v delu, v katerem se pritožnica sklicuje na kršitev člena 6 EKČP, je treba opozoriti, da čeprav so – kot to potrjuje člen 6(3) PEU – temeljne pravice, ki jih priznava EKČP, kot splošna načela del prava Unije in čeprav člen 52(3) Listine določa, da imajo pravice iz Listine, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z EKČP, enak pomen in obseg, kot sta zanje določena z navedeno konvencijo, ta, dokler Unija ne postane njena

pogodbenica, ni pravni instrument, ki bi bil formalno vključen v pravni red Unije. Zato je treba nadzor zakonitosti aktov Unije preveriti izključno z vidika temeljnih pravic, ki jih zagotavlja Listina, zlasti njen člen 47 (glej v tem smislu sodbo z dne 15. februarja 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, točki 45 in 46 ter navedena sodna praksa).

- 191 V zvezi z načelom kontradiktornosti, ki je del pravice do obrambe, zagotovljene s členom 47 Listine, je treba ugotoviti, da se prvi del šestega pritožbenega razloga na eni strani prekriva s trditvami, navedenimi v utemeljitev petega pritožbenega razloga, ker pritožnica meni, da bi moralo Splošno sodišče odrediti predložitev celotnega besedila sporne sheme za reševanje, vrednotenj 1 in 2, ocene ECB o položaju propada ali verjetnega propada banke Banco Popular in načrta reševanja iz leta 2016. Kot pa je bilo razsojeno v točkah 117 in 118 te sodbe, glede na zaupne informacije, vsebovane v teh dokumentih, tej trditvi ni mogoče pritrditi.
- 192 Na drugi strani se trditev o kršitvi načela kontradiktornosti v bistvu prekriva s trditvijo, da je Splošno sodišče preizkus zakonitosti oprlo na informacije iz teh dokumentov, ki niso bile posredovane pritožnici. Vendar je taka trditev, kot izhaja iz točke 135 te sodbe, povsem špekulativna in poleg tega temelji na očitno napačnem razumevanju točke 278 izpodbijane sodbe. V teh okoliščinah trditev o domnevni kršitvi načela kontradiktornosti ni utemeljena.
- 193 Iz tega sledi, da je treba šesti pritožbeni razlog zavreči kot delno nedopusten in zavriniti kot delno neutemeljen.

C. Sedmi pritožbeni razlog: kršitev členov 17 in 52 Listine ter člena 5(4) PEU

- 194 Pritožnica s sedmim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče kršilo člena 17 in 52 Listine ter člen 5(4) PEU s tem, da je v točkah od 150 do 219 izpodbijane sodbe zavrnilo njen ugovor nezakonitosti, ki ga je uveljavljala na podlagi člena 277 PDEU in ki se je nanašal na člena 15 in 22 Uredbe o EMR v zvezi z nesorazmernim posegom v lastninsko pravico in neobstojem ustrezne odškodnine. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na pet delov.

1. Trditve strank

- 195 Pritožnica s prvim, drugim, tretjim in petim delom sedmega pritožbenega razloga najprej trdi, da se je Splošno sodišče v točki 171 in naslednjih izpodbijane sodbe nepravilno oprlo na sodno prakso, ki izhaja zlasti iz sodbe z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi (C-526/14, EU:C:2016:570), ko je presodilo, da člena 15 in 22 Uredbe o EMR ne pomenita nesorazmernega posega v lastninsko pravico delničarjev, medtem ko naj bi se ta sodna praksa nanašala na banke, ki so imele težave s solventnostjo ali izgubami, ki lahko povzročijo primanjkljaj kapitala in ki jih morajo najprej nositi delničarji. Poleg tega naj v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče razsodilo zlasti v točkah 171, 185 in 204 izpodbijane sodbe, ukrep za reševanje ne bi bil alternativna rešitev za solventno banko, ker naj bi bila sredstva take banke večja od njenih obveznosti.
- 196 Dalje, pritožnica izpodbija utemeljenost zavrnitve trditve v točkah od 177 do 181 izpodbijane sodbe, da člena 15 in 22 Uredbe o EMR ne omogočata upoštevanja upoštevnihih okoliščin obravnavane zadeve, zlasti solventnosti banke ali njenega izpolnjevanja zahtev glede kapitalskega količnika. Členi 15, 21 in 22 Uredbe o EMR naj bi bili oblikovani tako široko, da bi bilo v praksi

mogoče izvajati pooblastilo za odpis, čeprav z odpisom osnovnega kapitala ne bi bilo mogoče rešiti likvidnostnih težav solventne banke, ki brez pomanjkanja kapitala ne bi utrpela izgub, ki bi jih morali nositi delničarji.

- 197 Pritožnica graja tudi točke 169 in od 175 do 189 izpodbijane sodbe, ker člena 15 in 22 Uredbe o EMR ne predvidevata različnih rešitev, na eni strani, za insolventne banke in, na drugi strani, za solventne banke z likvidnostnimi težavami. Nobeden od instrumentov za reševanje iz člena 22 navedene uredbe naj ne bi bil zasnovan za reševanje likvidnostne krize, ki prizadene solventno banko. Po mnenju pritožnice obstajajo manj invazivne alternativne rešitve za odziv na tako krizo, kakršna sta nujna likvidnostna pomoč ali možnost dogovora o moratoriju za plačila.
- 198 Nazadnje, Splošno sodišče naj bi v točki 201 in naslednjih izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da člen 20(16) in člen 76(1)(e) Uredbe o EMR določata ustrezno nadomestilo, ki lahko zagotavlja sorazmernost posega v lastninsko pravico delničarjev, tako da zagotavljata, da se slednji ne obravnavajo manj ugodno, kot bi se v primeru insolventnosti. Ker naj bi izračun nadomestila, določen v teh določbah, predpostavljal insolventnost institucije, tudi če bi bila banka solventna in ne bi imela izgub, naj se z navedenima določbama ne bi upoštevale posebne okoliščine razlaščenega premoženja in raznolikost položajev, do katerih lahko pride, v nasprotju s tem, kar naj bi zahtevala sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice, ki izhaja iz sodb z dne 21. maja 2002, Jokela proti Finski (CE:ECHR:2002:0521JUD002885695, točka 53), in z dne 25. marca 1999, Papachelas proti Grčiji (CE:ECHR:1999:0325JUD003142396, točka 53).
- 199 V tem okviru pritožnica graja tudi točke 191 in od 211 do 219 izpodbijane sodbe, ker Uredba o EMR po njenem mnenju ne zagotavlja niti enakega obravnavanja vseh delničarjev niti pravice delničarjev in upnikov do pravičnega nadomestila. Nadomestilo iz člena 20(11) in (12) te uredbe poleg nadomestila iz odstavka 16 tega člena 20 naj se ne bi uporabljalo za vse instrumente za reševanje, temveč naj bi vzpostavljalo različno obravnavanje glede na uporabljeni instrument za reševanje.
- 200 Poleg tega meni, da je Splošno sodišče kršilo načelo sorazmernosti, ker je v točki 169 izpodbijane sodbe presodilo, da je bil poseg v lastninsko pravico, ki je posledica odpisa, upravičen, ker so bili izpolnjeni pogoji za reševanje, ki izhajajo iz člena 18 Uredbe o EMR.
- 201 Pritožnica s četrtem delom sedmega pritožbenega razloga navaja kršitev načela sorazmernosti, določenega v členu 52(1) Listine in členu 5(4) PEU, ker Splošno sodišče ni upoštevalo dejstva, da člena 15 in 22 Uredbe o EMR ne predvidevata mehanizmov, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti sorazmernost izvajanja pooblastila za odpis v nujnih okoliščinah. V bistvu trdi, da ti določbi v nujnih okoliščinah omogočata izvajanje tega pooblastila brez vrednotenja elementov sredstev in obveznosti banke. Vendar če bi se pozneje v okviru naknadnega dokončnega vrednotenja izkazalo, da bi neto vrednost sredstev banke presegla vrednost obveznosti, bi bil odpis na koncu pretiran ali celo nepotreben.
- 202 EOR in banka Banco Santander trdita, da sedmi pritožbeni razlog ni dopusten, ker pritožnica zgolj ponavlja ali dobesedno prevzema trditve, ki jih je že predstavila pred Splošnim sodiščem, in ker ne opredeljuje nobene napačne uporabe prava Splošnega sodišča. Svet navaja, da se zdi, da pritožnica v okviru sedmega pritožbenega razloga skuša izpodbiti ne le veljavnost členov 15 in 22 Uredbe o EMR, kot je to storila na prvi stopnji, ampak tudi veljavnost drugih določb navedene uredbe, zlasti njenih členov 18, 20 in 21, medtem ko zakonitosti teh členov pred Splošnim sodiščem ni izpodbijala.

203 Komisija, EOR, Kraljevina Španija in banka Banco Santander vsekakor menijo, da sedmi pritožbeni razlog ni utemeljen.

2. Presoja Sodišča

a) Dopustnost

204 V zvezi z ugovorom nedopustnosti, ki ga uveljavljata EOR in banka Banco Santander, je treba ugotoviti, da pritožnica s sedmim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno zavrnilo njen ugovor nezakonnosti na podlagi člena 277 PDEU, ker naj bi člena 15 in 22 Uredbe o EMR kršila lastninsko pravico, zagotovljeno s členom 17 Listine, in, natančneje, načelo sorazmernosti iz člena 51(1) Listine in člena 5(4) PEU, pri čemer je natančneje opredelila točke izpodbijane sodbe, ki jih graja, in trditve, na katere se opira. Tega pritožbenega razloga zato ni mogoče v celoti razglasiti za nedopustnega.

205 Čeprav se pritožnica v zvezi z ugovorom nedopustnosti, ki ga uveljavlja Svet, sklicuje tudi na člene 18, 20 in 21 Uredbe o EMR, pa ne navaja novih trditev, s katerimi bi izpodbijala zakonitost teh členov, ampak jih upošteva pri utemeljitvi svojih trditev o domnevni nezakonnosti členov 15 in 22 te uredbe, ki jih je že uveljavljala pred Splošnim sodiščem.

206 Vendar, kot je generalna pravobranilka v bistvu navedla v točki 105 sklepnih predlogov, četrti del tega pritožbenega razloga ni dopusten, ker v pritožbi – v nasprotju z zahtevo iz člena 169(2) Poslovnika Sodišča – niso natančno opredeljeni deli obrazložitve izpodbijane sodbe, ki se grajajo. Ta nenatančnost pa preprečuje nadzor zakonitosti, ki ga mora opraviti Sodišče.

207 Poleg tega, kot je generalna pravobranilka poudarila v isti točki sklepnih predlogov, je peti del sedmega pritožbenega razloga delno nedopusten v delu, v katerem se nanaša na diskriminacijo, ki izhaja iz izbire instrumenta za reševanje. Ob upoštevanju dejstva, da se pritožnica, kot je razvidno iz točke 190 in naslednjih izpodbijane sodbe, na prvi stopnji ni sklicevala na tako diskriminacijo med različnimi instrumenti za reševanje, temveč na diskriminacijo med različnimi kategorijami upnikov, gre za novo trditev. Zato jo je treba razglasiti za nedopustno v fazi pritožbe.

b) Vsebinska presoja

208 Pritožnica s sedmim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 150 do 219 izpodbijane sodbe nepravilno zavrnilo njen ugovor nezakonnosti v zvezi s členoma 15 in 22 Uredbe o EMR, ki se nanaša na nesorazmeren poseg v lastninsko pravico in na neobstoj ustreznega nadomestila delničarjev.

209 Kot je razvidno iz izpodbijane sodbe, se je ta ugovor nezakonnosti natančneje nanašal na člen 15(1)(a) te uredbe, ki določa splošno načelo reševanja, v skladu s katerim delničarji institucije v postopku reševanja prvi prevzamejo izgube, in na člen 22(1) te uredbe.

210 Zadnjenavedena določba pri uporabi načela iz prejšnje točke določa, da EOR, kadar se odloči uporabiti instrument za reševanje in ta ukrep za reševanje privede do izgub v breme upnikov ali konverzije njihovih terjatev, neposredno pred uporabo instrumenta za reševanje ali skupaj z njegovo uporabo nacionalnim organom za reševanje naroči, naj pooblastilo za odpis in konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov izvajajo v skladu s členom 21 navedene uredbe.

- 211 V zvezi z lastninsko pravico iz člena 17 Listine je treba opozoriti, da ima v skladu z odstavkom 1 tega člena „vsakdo pravico imeti v posesti svojo zakonito pridobljeno lastnino, jo uporabljati, z njo razpolagati in jo komu zapustiti. Lastnina se nikomur ne sme odvzeti, razen v javno korist v primerih in pod pogoji, ki jih določa zakon, vendar le proti pravični in pravočasni odškodnini za njeno izgubo. Uživanje lastnine se lahko uredi z zakonom, kolikor je to potrebno zaradi splošnega interesa“.
- 212 Kapitalski instrumenti, kot so delnice, spadajo na področje uporabe člena 17(1) Listine, ker imajo premoženjsko vrednost in imetniku dajejo pridobljen pravni položaj, ki omogoča samostojno izvajanje pravic, ki iz njih izhajajo (glej v tem smislu sodbo z dne 5. maja 2022, BPC Lux 2 in drugi, C-83/20, EU:C:2022:346, točki 40 in 43).
- 213 Člen 52(3) Listine določa, da kolikor ta listina vsebuje pravice, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z EKČP, sta vsebina in obseg teh pravic enaka kot vsebina in obseg pravic, ki ju določa ta konvencija. Vendar ta določba ne preprečuje širšega varstva po pravu Unije. Iz tega sledi, da je treba za razlago člena 17 Listine upoštevati sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s členom 1 Dodatnega protokola št. 1 k EKČP, podpisanega v Parizu 20. marca 1952, ki določa varstvo lastninske pravice kot minimalno raven varstva (glej v tem smislu sodbo z dne 21. maja 2019, Komisija/Madžarska (Užitek na kmetijskih zemljiščih), C-235/17, EU:C:2019:432, točka 72 in navedena sodna praksa).
- 214 Na enak način, kot je Evropsko sodišče za človekove pravice dosledno odločalo v zvezi s členom 1 Dodatnega protokola št. 1 k EKČP, je treba šteti, da člen 17(1) Listine vsebuje tri ločena pravila. Prvo, ki je izraženo v prvem stavku te določbe in je splošne narave, konkretizira načelo spoštovanja lastninske pravice. Drugo pravilo, vsebovano v drugem stavku navedene določbe, se nanaša na odvzem te pravice in zanj določa nekatere pogoje. Tretje pravilo, ki je vsebovano v tretjem stavku iste določbe, pa državam članicam priznava zlasti pristojnost, da uredijo uživanje lastnine, kolikor je to potrebno zaradi splošnega interesa. Vendar ne gre za pravila, ki ne bi bila medsebojno povezana. Drugo in tretje pravilo se nanašata na posebne primere posega v lastninsko pravico in ju je treba razlagati ob upoštevanju načela, določenega v prvem od teh pravil (sodba z dne 5. maja 2022, BPC Lux 2 in drugi, C-83/20, EU:C:2022:346, točka 38).
- 215 V skladu s sodno prakso Sodišča in Evropskega sodišča za človekove pravice je treba za ugotovitev obstoja odvzema lastnine ne le preučiti, ali je prišlo do uradnega odvzema ali razlastitve, ampak tudi, ali je sporni položaj pomenil dejansko razlastitev (sodba Sodišča z dne 5. maja 2022, BPC Lux 2 in drugi, C-83/20, EU:C:2022:346, točka 44, ter sodbi ESČP z dne 28. julija 1999, Immobiliare Saffi proti Italiji, CE:ECHR:1999:0728JUD002277493, točka 46, in z dne 29. marca 2010, Depalle proti Franciji, CE:ECHR:2010:0329JUD003404402, točka 78).
- 216 V obravnavani zadevi je ukrep za reševanje iz člena 22(1) Uredbe o EMR v povezavi s členom 21 te uredbe sestavljen iz konverzije in/ali odpisa kapitalskih instrumentov, vendar pa ne vključuje formalnega odvzema ali razlastitve zadevnih instrumentov. Natančneje, s tem ukrepom imetnikom niso prisilno, v celoti in dokončno odvzete pravice, ki izhajajo iz navedenih instrumentov (glej po analogiji sodbo z dne 21. maja 2019, Komisija/Madžarska (Užitek na kmetijskih zemljiščih), C-235/17, EU:C:2019:432, točka 81).
- 217 Glede vprašanja, ali lahko sprejetje takega ukrepa povzroči dejansko razlastitev v primeru znatnega ali celo popolnega odpisa kapitalskih instrumentov, je treba opozoriti, da izvajanje pooblastila za konverzijo in odpis predpostavlja, kot je razvidno iz člena 22(2) Uredbe o EMR v povezavi s členom 18(6)(b) te uredbe, da so pogoji za uporabo sheme za reševanje iz točk od (a)

do (c) prvega pododstavka člena 18(1) navedene uredbe izpolnjeni, in sicer, prvič, če zadevni subjekt propada ali bo verjetno propadel, drugič, če ni nobene razumne možnosti, da bi drugi ukrepi zasebnega ali bonitetnega značaja lahko preprečili ta propad v razumnem roku, in tretjič, če je sprejetje ukrepa za reševanje potrebno zaradi javnega interesa.

- 218 Iz člena 18(5) in (8) navedene uredbe izhaja, da kadar sta izpolnjena prva dva pogoja iz prejšnje točke glede propada ali verjetnega propada in neobstoja alternativnih ukrepov, je treba zadevni subjekt likvidirati na urejen način v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, če njegovo reševanje ni v javnem interesu. Tako je očitno, da čeprav točka (c) prvega pododstavka člena 18(4) iste uredbe določa, da se šteje, da zadevni subjekt propada ali bo verjetno propadel, kadar ta subjekt ob zapadlosti ne more ali ne bo mogel poravnati svojih dolgov ali drugih obveznosti v bližnji prihodnosti, Uredba o EMR omejuje sprejetje sheme za reševanje na izjemne likvidnostne krize, zaradi katerih je vprašljiv sam obstoj navedenega subjekta, v okviru katerih razen reševanja ali likvidacije po običajnem insolvenčnem postopku ni nobene druge rešitve.
- 219 V teh okoliščinah je treba šteti, da izguba vrednosti kapitalskih instrumentov ne izhaja iz izvajanja pooblastila za odpis in konverzijo v skladu s členom 22(1) Uredbe o EMR, ampak iz stanja propada ali nevarnosti propada, v katerem je zadevna kreditna institucija (glej v tem smislu sodbo z dne 5. maja 2022, BPC Lux 2 in drugi, C-83/20, EU:C:2022:346, točka 48).
- 220 Iz tega sledi, da ukrep za reševanje, sprejet v skladu s členi 18, 22 in 24 Uredbe o EMR, ne pomeni odvzema lastninske pravice v smislu člena 17(1), drugi stavek, Listine, ki mora med drugim izpolnjevati pogoja v zvezi z obstojem javne koristi odvzema lastnine in pravočasnega plačila pravične odškodnine, temveč ureditev uživanja lastnine v smislu člena 17(1), tretji stavek, Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 5. maja 2022, BPC Lux 2 in drugi, C-83/20, EU:C:2022:346, točki 49 in 50).
- 221 Kot je razvidno iz te zadnje določbe, se uživanje lastnine lahko uredi z zakonom, kolikor je to potrebno zaradi splošnega interesa. Poleg tega v skladu s sodno prakso Sodišča lastninska pravica, zagotovljena s členom 17 Listine, ni absolutna pravica in njeno izvajanje je lahko predmet omejitev, utemeljenih s cilji splošnega interesa, ki jih uresničuje Unija (sodba z dne 20. septembra 2016, Ledra Advertising in drugi/Komisija in ECB, od C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701, točka 69).
- 222 V skladu s členom 52(1) Listine mora biti kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava ta listina, predpisano z zakonom in spoštovati bistveno vsebino teh pravic in svoboščin, ob upoštevanju načela sorazmernosti pa so omejitve dovoljene samo, če so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih. Člen 5(4), drugi pododstavek, PEU institucijam Unije posebej nalaga, da pri izvajanju pristojnosti, ki so jim prenesene, ravnajo v skladu z istim načelom sorazmernosti.
- 223 V zvezi s tem je Sodišče zakonodajalcu Unije v okviru izvajanja njegovih pristojnosti priznalo široko diskrecijsko pravico, kadar je treba sprejeti politične, gospodarske in socialne odločitve ter kadar mora opraviti zapletene presoje in ocene (sodbi z dne 30. januarja 2019, Planta Tabak, C-220/17, EU:C:2019:76, točka 44 in navedena sodna praksa, in z dne 6. junija 2019, P. M. in drugi, C-264/18, EU:C:2019:472, točka 26). Zakonodajalec Unije pa je bil s sprejetjem Uredbe o EMR soočen s takimi odločitvami, saj je moral opraviti zapletene presoje in ocene.

- 224 Trditve, ki jih je pritožnica navedla v utemeljitev prvega, drugega, tretjega in petega dela sedmega pritožbenega razloga, je treba v delu, v katerem so dopustne, preučiti ob upoštevanju teh preudarkov.
- 225 Pritožnica v utemeljitev tega pritožbenega razloga navaja, da člen 15(1)(a) in člen 22(1) Uredbe o EMR ne spoštujeta načela sorazmernosti, ker na podlagi teh določb ni mogoče upoštevati razlik med položajem banke, ki ima likvidnostno krizo, in položajem insolventne banke. Konkretnije, v bistvu trdi, da ukrep konverzije in odpisa ne omogoča rešitve likvidnostnih težav, da obstajajo za to manj omejevalni ukrepi in da ob neobstoju ustreznega nadomestila tak ukrep ni sorazmeren.
- 226 Ugotoviti je treba, da ta trditev temelji na očitno napačnem razumevanju teh določb.
- 227 V zvezi s primernostjo ukrepa konverzije in odpisa za reševanje likvidnostnih težav je iz besedila člena 22(1) te uredbe jasno razvidno, da ta določa izvajanje pooblastila za odpis in konverzijo le, če bi instrument za reševanje, ki ga izbere EOR, drugače povzročil izgube za upnike ali konverzijo njihovih terjatev. Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče v točkah od 177 do 181 izpodbijane sodbje, ne da bi napačno uporabilo pravo, presodilo, da se ta določba ne uporablja samodejno in v vseh okoliščinah, ampak omogoča upoštevanje okoliščin vsakega posameznega primera.
- 228 Konkretnije, iz člena 22(1) te uredbe izhaja, da ta ne predvideva odpisa in/ali konverzije kapitalskih instrumentov za reševanje likvidnostnih težav zadevnega subjekta, ampak za to, da se, kolikor je mogoče, prepreči, da bi uporaba instrumenta za reševanje, ki ga izbere EOR, povzročila izgube za upnike tega subjekta ali konverzijo njihovih terjatev. Kot je Splošno sodišče pravilno navedlo v točki 156 izpodbijane sodbje, pritožnica pa tega ni prerekala, odpis in konverzija iz te določbe pomenita uporabo načela iz člena 15(1)(a) navedene uredbe, v skladu s katerim delničarji prvi prevzamejo izgube.
- 229 V teh okoliščinah trditev, da naj ukrep odpisa iz člena 22(1) Uredbe o EMR ne bi bil primeren za prispevanje k cilju reševanja likvidnostnih težav solventne banke, ne more uspeti.
- 230 V tem okviru glede točk 169 in od 175 do 189 izpodbijane sodbje zadostuje navesti, da Splošno sodišče v teh točkah ni preučilo sorazmernosti instrumentov za reševanje iz člena 22(2) Uredbe o EMR, ampak sorazmernost izvajanja pooblastila za odpis in konverzijo na podlagi člena 22(1) te uredbe. Tako je očitek o domnevni neustreznosti teh instrumentov za reševanje likvidnostnih težav solventne banke brezpredmeten.
- 231 V delu, v katerem pritožnica te točke 169 in od 175 do 189 graja tudi zato, ker naj bi obstajali manj invazivni alternativni ukrepi kot je ukrep za reševanje, je treba v zvezi z merilom nujnosti v skladu s členom 22(1) Uredbe o EMR v povezavi s točko (b) prvega pododstavka člena 18(1) te uredbe opozoriti, da sprejetje sheme za reševanje ter s tem izvajanje pooblastila za odpis in konverzijo predpostavljata, da ni nobene razumne možnosti, da bi drugi ukrepi zasebne ali bonitetne narave lahko to pomanjkljivost preprečili v razumnem roku. Ker je to pooblastilo za odpis mogoče uporabiti le, če ni alternativnih ukrepov, domnevni obstoj takih alternativnih ukrepov ne more omajati nujnosti odpisa in konverzije na podlagi člena 22(1) Uredbe o EMR.
- 232 V zvezi s sorazmernostjo ukrepa odpisa ali konverzije je treba opozoriti, prvič, da je v skladu s členom 7(2) Uredbe o EMR EOR pristojen za sprejemanje odločitev o reševanju v zvezi s finančnimi institucijami in čezmejnimi skupinami, ki so bistvenega pomena za finančno

stabilnost v Uniji. Poleg tega iz člena 14(2)(b) te uredbe, ki določa cilje reševanja, izhaja, da je namen ukrepa za reševanje predvsem preprečiti znatne negativne učinke na to finančno stabilnost.

- 233 Drugič, upoštevati je treba, da – kot je bilo navedeno v točki 218 te sodbe – pogoji za reševanje iz člena 18(1), prvi pododstavek, navedene uredbe omejujejo sprejetje sheme za reševanje na izjemne likvidnostne krize, ki ogrožajo sam obstoj zadevnega subjekta, kadar ni nobene druge rešitve, razen reševanja ali likvidacije po običajnem insolvenčnem postopku. Splošno sodišče je tako v točkah 171, 185 in 204 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da je reševanje alternativna rešitev običajnemu insolvenčnemu postopku.
- 234 Poleg tega, čeprav lahko položaj propada ali verjetnega propada, kot je določeno v točkah (b) in (c) prvega pododstavka člena 18(4) Uredbe o EMR, izhaja tako iz insolventnosti kot likvidnostne krize zadevne kreditne institucije, propad ali verjetni propad, ki iz tega izhajata, pomeni enako tveganje za navedeno finančno stabilnost.
- 235 V teh okoliščinah se je Splošno sodišče pravilno po analogiji oprlo na sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi (C-526/14, EU:C:2016:570, točka 74), in presodilo, da sta v primeru subjekta, ki je predmet ukrepa reševanja, uporaba načela iz člena 15(1)(a) Uredbe o EMR, da delničarji prvi prevzamejo izgube, in izvajanje pooblastila za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov iz člena 22(1) te uredbe posledica dejstva, da delničarji subjekta nosijo tveganja, ki izhajajo iz njihovih naložb, in gospodarske posledice, povezane z reševanjem subjekta, ki propada ali bo verjetno propadel.
- 236 Te presoje ne omaja trditev pritožnice, da naj solventna banka, ki je izpostavljena likvidnostnim težavam, ne bi smela utrpeti izgub, ki bi jih morali nositi delničarji. Člen 22(4) Uredbe o EMR namreč določa, da se instrumenti za reševanje uporabljajo za doseganje ciljev iz člena 14 te uredbe v skladu z načeli reševanja iz člena 15 navedene uredbe, med katerimi ni cilja kritja izgub zadevne kreditne institucije. Tako namen odpisa in/ali konverzije kapitalskih instrumentov iz člena 22(1) Uredbe o EMR, ki prispeva k uresničevanju istih ciljev, ni kritje izgub, ki jih je utrpel zadevni subjekt, čeprav uporaba tega odpisa oziroma konverzije ne predpostavlja obstoja takih izgub.
- 237 V zvezi z nadomestilom iz člena 20(16) in člena 76(1)(e) Uredbe o EMR je bilo v točki 220 te sodbe opozorjeno, da izvajanje pooblastila za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov na podlagi člena 22(1) te uredbe ne pomeni odvzema lastnine, tako da ni odvisno od pravočasnega plačila pravičnega nadomestila iz člena 17(1), drugi stavek, Listine.
- 238 Vendar lahko okoliščina, da člen 20(16) in člen 76(1)(e) Uredbe o EMR glede na okoliščine primera določata nadomestilo delničarjem, prispeva k sorazmernosti odpisa in/ali konverzije kapitalskih instrumentov, določenih v členu 22(1) te uredbe. Poleg tega pritožnica glede na preudarke iz točk od 234 do 236 te sodbe napačno trdi, da je treba delničarje solventne banke, ki je izpostavljena likvidnostnim težavam, obravnavati drugače kot delničarje insolventne banke. Zato je treba očitke, ki se nanašajo na točko 201 in naslednje izpodbijane sodbe, zavrniti.
- 239 Poleg tega očitek pritožnice zoper točko 169 izpodbijane sodbe izhaja iz očitno napačnega razumevanja navedene točke. Splošno sodišče je namreč v njej le utemeljeno navedlo, da uporaba členov 15 in 22 Uredbe o EMR predpostavlja, da so pogoji za sprejetje ukrepa za reševanje izpolnjeni, ne da bi kakor koli razsodilo, da je poseg v lastninsko pravico, ki izhaja iz odpisa, upravičen, ker so ti pogoji izpolnjeni.

- 240 Iz tega sledi, da prvi, drugi, tretji in peti del sedmega pritožbenega razloga niso utemeljeni.
- 241 Sedmi pritožbeni razlog zato delno ni dopusten in delno ni utemeljen.

D. Drugi pritožbeni razlog: kršitev členov 14 in 20 Uredbe o EMR, člena 39 Direktive 2014/59, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU

- 242 Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 520 do 569 izpodbijane sodbe v nasprotju s členoma 14 in 20 Uredbe o EMR, členom 39 Direktive 2014/59, dolžnostjo skrbnega ravnanja in členom 296 PDEU zavrnilo njeno trditev, da je v postopku prodaje družbe Banco Popular prišlo do nepravilnosti in da ta postopek ni omogočal pridobitve najvišje cene. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na štiri dele.

1. Trditve strank

- 243 Pritožnica s prvim delom drugega pritožbenega razloga zatrjuje, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah 522 in 568 izpodbijane sodbe razsodilo, da doseganje najvišje prodajne cene ni navedeno med številnimi cilji reševanja, ki so določeni v členu 14 Uredbe o EMR, ampak po njenem mnenju tak cilj izhaja iz kombinirane razlage tega člena 14 in člena 39 Direktive 2014/59. Vendar pa bi bilo za uresničitev cilja doseganja najvišje cene nujno spoštovati merila konkurence, preglednosti in nediskriminacije iz člena 39(2) te direktive. V obravnavani zadevi pa naj te zahteve ne bi bile izpolnjene, ker naj bi bila ponudba banke Banco Santander, čeprav je bila predložena po izteku roka, sprejeta, ne da bi bili drugi potencialni kupci, zlasti banka Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, obveščeni, da lahko ponudbo predložijo po izteku določenega roka.
- 244 Z drugim delom tega pritožbenega razloga pritožnica zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo zahteve glede konkurence in doseganja najvišje prodajne cene, ki izhajajo iz člena 14 Uredbe o EMR v povezavi s členom 39(2) Direktive 2014/59, s tem, da je v točkah od 544 do 551 izpodbijane sodbe potrdilo, da se je EOR lahko omejil na to, da je v postopek prodaje povabil pet potencialnih kupcev, ki v postopku zasebne prodaje niso predložili ponudbe. Neuspeh tega postopka naj bi namreč dokazoval, da teh potencialnih kupcev nakup banke Banco Popular ni zanimal, tako da naj bi bil tudi postopek javne prodaje, ki ga je uvedel EOR, obsojen na neuspeh.
- 245 Tretji del tega pritožbenega razloga se nanaša na kršitev načel nediskriminacije in konkurence. Po mnenju pritožnice je Splošno sodišče ti načeli kršilo s tem, da je v točkah 551 in 552 izpodbijane sodbe menilo, da EOR ni bil zavezan vzpostaviti stik s kreditnimi institucijami, ki imajo sedež v drugih državah članicah. Okoliščina, da take institucije niso izrazile interesa v postopku zasebne prodaje, pa ne more upravičiti, da z njimi ni vzpostavil stika, pri čemer se upoštevajo razlike, ki so značilne za pogoje postopka zasebne prodaje in pogoje postopka prodaje, ki ga je začel EOR, in gre zlasti za možnost odpisa kapitala. Poleg tega naj bi prodaja banke Banco Popular španskemu subjektu povečala tveganje zloma španskega gospodarstva.
- 246 Pritožnica s četrtem delom drugega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točkah od 561 do 566 izpodbijane sodbe presodilo, da lahko razlogi javnega interesa upravičijo sprejetje ponudbe, ki jo je banka Banco Santander predložila po izteku roka, kršilo obveznosti doseganja najvišje prodajne cene in preprečitve nepotrebnega znižanja vrednosti.

- 247 Po zatrjevanju banke Banco Santander drugi pritožbeni razlog ni dopusten, ker pritožnica zgolj ponavlja ali dobesedno prevzema tožbene razloge in trditve, ki jih je navedla pred Splošnim sodiščem. Iz istih razlogov se Komisija, EOR in Kraljevina Španija sklicujejo na delno nedopustnost prvega, drugega in tretjega dela tega pritožbenega razloga.
- 248 EOR v zvezi s tretjim delom dodaja, da trditev v zvezi z domnevnim povečanjem tveganja za špansko gospodarstvo ni bila navedena na prvi stopnji in zato ni dopustna. Meni, da četrti del navedenega pritožbenega razloga ni dopusten, ker pritožnica ne navaja pravila prava Unije, ki naj bi bilo kršeno.
- 249 Komisija, EOR, Kraljevina Španija in banka Banco Santander vsekakor menijo, da drugi pritožbeni razlog ni utemeljen.

2. Presoja Sodišča

a) Dopustnost

- 250 Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom v bistvu graja preudarke, na podlagi katerih je Splošno sodišče zavrnilo njene trditve o domnevnih nepravilnostih v postopku prodaje. Ker prvi, drugi in četrti del tega pritožbenega razloga vsebujejo natančne navedbe glede točk izpodbijane sodbe, ki se grajajo, in trditev, na katere se opirajo, jih v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 106 te sodbe, ni mogoče razglasiti za nedopustne.
- 251 Ker se poleg tega vsi ti deli nanašajo na kršitev členov 14 in 20 Uredbe o EMR, člena 39 Direktive 2014/59, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU, EOR nepravilno trdi, da četrti del navedenega pritožbenega razloga ni dopusten, ker naj pritožnica ne bi navedla domnevno kršenega pravnega pravila.
- 252 Nasprotno je treba v zvezi s tretjim delom drugega pritožbenega razloga opozoriti, da je Splošno sodišče v točkah 551 in 552 izpodbijane sodbe zavrnilo trditev o domnevni diskriminaciji institucij iz drugih držav članic, med drugim iz razloga, da iz tožbe ni razvidno, kako bi se take institucije lahko zanimale za postopek javne prodaje banke Banco Popular, medtem ko v času postopka zasebne prodaje niso izrazile interesa za nakup te banke. Čeprav pritožnica v pritožbi zdaj pojasnjuje, kaj lahko pomeni tak interes, pa vendarle ne navaja, da naj bi Splošno sodišče izkrivilo njeno tožbo v zvezi s tem. Še več, ne dokazuje obstoja takega izkrivljanja. Zato njene trditve, ki se nanašajo na tak interes, v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 109 te sodbe, niso dopustne.
- 253 V zvezi s trditvijo o domnevnem povečanju tveganja za stabilnost španskega gospodarstva, ki se uveljavlja v utemeljitev tega dela, EOR utemeljeno trdi, da ta trditev ni bila navedena na prvi stopnji in zato ni dopustna. V skladu z ustaljeno sodno prakso namreč velja, da v skladu s členom 170(1), drugi stavek, Poslovnika pritožba ne more spreminjati predmeta spora pred Splošnim sodiščem. Iz ustaljene sodne prakse izhaja tudi, da bi to, da bi se stranki dovolilo, da očitek, ki ga ni navedla pred Splošnim sodiščem, prvič navede pred Sodiščem, pomenilo, da bi se tej stranki dovolilo, da Sodišču, katerega pristojnost glede pritožb je omejena, predloži spor, ki je širši od tistega, o katerem je odločalo Splošno sodišče. V okviru pritožbe je pristojnost Sodišča torej omejena na preučitev presoje Splošnega sodišča o razlogih in argumentih, o katerih se je razpravljalo pred njim (sodba z dne 18. januarja 2024, Jenkinson/Svet in drugi, C-46/22 P, EU:C:2024:50, točka 68 in navedena sodna praksa).

254 Zato je treba tretji del drugega pritožbenega razloga zavreči kot nedopusten.

b) Vsebinska presoja

255 Drugi pritožbeni razlog, ki se nanaša na točke od 520 do 569 izpodbijane sodbe, se nanaša na kršitev členov 14 in 20 Uredbe o EMR, člena 39 Direktive 2014/59, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU. Pritožnica trdi, da je v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v teh točkah, EOR v postopku prodaje banke Banco Popular storil nepravilnosti, ki po njenem mnenju niso omogočile uresničitve cilja reševanja, to je doseganja najvišje prodajne cene.

1) Prvi in četrti del drugega pritožbenega razloga

256 Pritožnica s prvim in četrtim delom drugega pritožbenega razloga, ki ju je treba obravnavati skupaj, trdi, da je Splošno sodišče v točki 522 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da je v njej presodilo, da doseganje najvišje prodajne cene ni cilj reševanja v smislu člena 14 Uredbe o EMR. Poleg tega trdi, da v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točkah od 561 do 566 in 568 te sodbe, EOR s tem, da je ponudbo, ki jo je banka Banco Santander predložila po izteku roka, sprejel po izteku roka, ni spoštoval obveznosti doseganja najvišje prodajne cene in preprečitve nepotrebnega znižanja vrednosti.

257 Na prvem mestu, glede očitka v zvezi s točko 522 izpodbijane sodbe je treba opozoriti, da v skladu s členom 14(1) Uredbe o EMR EOR in Komisija pri ukrepanju v skladu s postopkom reševanja iz člena 18 te uredbe upoštevata cilje reševanja ter izbereta instrumente za reševanje in pooblastila za reševanje, ki so po njunem mnenju najprimernejša za doseganje ciljev reševanja v okoliščinah obravnavanega primera.

258 V skladu s prvim pododstavkom odstavka 2 člena 14 navedene uredbe so cilji reševanja iz odstavka 1 tega člena zagotoviti neprekinjeno delovanje kritičnih funkcij, preprečiti znatne negativne učinke na finančno stabilnost, zaščititi državna sredstva z največjim zmanjšanjem uporabe izredne javne finančne podpore, zaščititi vlagatelje, zajete v Direktivi 2014/49, in vlagatelje, zajete z Direktivo 97/9, ter zaščititi kapital in sredstva strank.

259 Zato doseganje najvišje prodajne cene ni med cilji reševanja, naštetimi v prvem pododstavku odstavka 2 člena 14 Uredbe o EMR, kar potrjuje drugi pododstavek odstavka 2. V skladu s tem drugim pododstavkom si namreč EOR in Komisija pri uresničevanju ciljev reševanja iz prvega pododstavka navedenega odstavka 2 prizadevata čim bolj omejiti stroške reševanja in preprečiti znižanje vrednosti, razen če je to potrebno za doseganje navedenih ciljev.

260 V zvezi s členom 39(2), prvi pododstavek, točka (f), Direktive 2014/59, ki ga mora EOR upoštevati pri določitvi načinov prodaje na podlagi člena 24(2)(d) Uredbe o EMR, je treba poudariti, da člen 39(2) te direktive s tem, da določa, da je namen prodaje, predvidene v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja, čim bolj povečati prodajno ceno zadevnih delnic ali drugih instrumentov lastništva, sredstev, pravic ali obveznosti, ne določa cilja reševanja, temveč eno od načel, ki morajo posebej urejati uporabo instrumenta prodaje poslovanja.

261 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče v točki 522 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da doseganje najvišje prodajne cene ni cilj reševanja v smislu člena 14 Uredbe o EMR.

- 262 Na drugem mestu, v zvezi s tem, da je EOR ponudbo banke Banco Santander sprejel po izteku roka, ki ga je FROB določil v dopisu z dne 6. junija 2017, ki je naveden v točki 49 te sodbe, je treba opozoriti, da EOR v skladu s členom 24(3) Uredbe o EMR uporabi instrument prodaje poslovanja brez izpolnjevanja zahtev glede prodaje, če ugotovi, da bi izpolnjevanje teh zahtev ogrozilo uresničevanje enega ali več ciljev reševanja. Iz te določbe tako izhaja, da lahko nujna uresničitev ciljev reševanja upraviči neupoštevanje teh zahtev v zvezi s prodajo, med katerimi je rok, ki je določen za predložitev ponudb.
- 263 Zlasti iz člena 24(3) Uredbe o EMR v povezavi z njenim členom 14(2)(b) izhaja, da se lahko EOR odloči, da ne bo izpolnil zahtev za prodajo, če meni, da propad ali verjetni propad institucije v postopku reševanja pomeni znatno grožnjo za finančno stabilnost držav članic ali ga še poslabšuje, ali če bi izpolnjevanje zadevnih zahtev lahko ogrozilo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja zadevne institucije z omejevanjem zmožnosti tega instrumenta, da odpravi grožnjo ali doseže cilj preprečevanja znatnih negativnih učinkov na to finančno stabilnost.
- 264 Če uresničevanje teh ciljev zahteva nespoštovanje zahtev v zvezi s prodajo, ni mogoče šteti, da je to spoštovanje potrebno glede na pravilo iz člena 14(2), drugi pododstavek, Uredbe o EMR. Kot je bilo opozorjeno v točki 259 te sodbe, ta določba izrecno določa, da si EOR in Komisija prizadevata le čim bolj omejiti stroške reševanja in preprečiti znižanje vrednosti, razen če je to potrebno za doseganje ciljev reševanja.
- 265 Poleg tega je iz člena 39(2), prvi pododstavek, točka (f), Direktive 2014/59 razvidno, da je namen prodaje čim bolj povečati prodajno ceno, kar pomeni, da morata EOR in Komisija upoštevati tudi druga merila, ki urejajo prodajo in so določena v členu 39(2) te direktive, zlasti potrebo po hitrem ukrepanju za reševanje. Vsekakor se morata EOR in Komisija prepričati, da predvideni ukrepi za doseganje najvišje prodajne cene niso v nasprotju s cilji reševanja, ki so v členu 31(2) navedene direktive navedeni z enakim besedilom kot cilji iz člena 14(2) Uredbe o EMR.
- 266 Dodati je treba, da se EOR in Komisiji, ker morata pri sprejetju sheme za reševanje sprejeti tehnične odločitve ter podati zapletene napovedi in ocene, prizna neko polje proste presoje. Ob upoštevanju tega polja proste presoje sodišče Unije na podlagi sodnega nadzora nad utemeljenostjo obrazložitve sheme za reševanje ne sme s svojo presojo nadomestiti presoje EOR in Komisije, temveč mora preveriti, ali ta odločitev ne temelji na vsebinsko nepravilnih dejstvih in ne vsebuje nobene očitne napake pri presoji ali zlorabe pooblastil (glej po analogiji sodbo z dne 4. maja 2023, ECB/Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 267 V obravnavani zadevi je Splošno sodišče v točkah od 561 do 566 izpodbijane sodbe menilo, prvič, da je bil namen časovnega razporeda postopka prodaje, ki ga je FROB določil v dopisu z dne 6. junija 2017, ki je naveden v točki 49 te sodbe, omogočiti zaključek vseh formalnosti pred odprtjem trgov, zlasti da bi se izognilo prekinitvi kritičnih funkcij banke Banco Popular, drugič, da je FROB sprejel ponudbo banke Banco Santander, ko je postalo gotovo, da nobena od drugih institucij, povabljenih k sodelovanju v postopku prodaje, ne bo predložila ponudbe, in tretjič, da je EOR v členu 6.6 sporne sheme za reševanje menil, da je bilo v teh okoliščinah preudarno sprejeti pogoje edine institucije, ki je predložila ponudbo, in tako preprečiti nenadzorovano insolventnost banke Banco Popular, ki bi lahko med drugim ogrozila na njene kritične funkcije. Vendar pritožnica v pritožbi nikakor ne trdi, da so te ugotovitve EOR vsebovale očitno napako pri presoji.

- 268 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da Splošno sodišče s tem, da je v točkah od 561 do 566 izpodbijane sodbe presodilo, da je EOR smel v skladu s členom 24(3) Uredbe o EMR sprejeti ponudbo banke Banco Santander, čeprav je bila ta predložena po izteku roka, ki ga je FROB določil v dopisu z dne 6. junija 2017, ni napačno uporabilo prava.
- 269 Poleg tega, čeprav pritožnica v tem okviru trdi, da drugi potencialni kupci niso bili obveščeni o možnosti predložitve ponudbe po izteku roka, zadostuje navesti, da je Splošno sodišče v točki 562 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bila ponudba banke Banco Santander sprejeta šele, ko je postalo gotovo, da nobena od drugih institucij, povabljenih k sodelovanju v postopku prodaje, ne bo predložila ponudbe. Pritožnica pa ne trdi, da je ta ugotovitev izkrivljena. Zato je treba ugotoviti, da je trditev o domnevnem neobstoju informacij, posredovanih drugim potencialnim kupcem, brezpredmetna.
- 270 Posledično prvi in četrti del drugega pritožbenega razloga nista utemeljena.

2) Drugi del drugega pritožbenega razloga

- 271 Kot je razvidno iz točke (b) prvega pododstavka in drugega pododstavka člena 39(2) Direktive 2014/59, merila prodaje iz tega prvega pododstavka organu za reševanje ne preprečujejo privabljanja natančno določenih morebitnih kupcev, s pridržkom, da se neupravičeno ne daje prednost potencialnim kupcem ali se jih diskriminira.
- 272 V obravnavanem primeru je Splošno sodišče v točkah 545 in 550 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je EOR svojo odločitev, da v postopek javne prodaje banke Banco Popular povabi le pet institucij, ki so že sodelovale v postopku zasebne prodaje te institucije, utemeljil na osnovi objektivnih meril, ki se nanašajo, prvič, na interes, ki so ga podjetja, s katerimi je bil vzpostavljen stik, že izrazila v postopku zasebne prodaje, drugič, na nujne razloge in zelo kratek čas, ki je bil na voljo za postopek javne prodaje, ki ga je začel EOR, in tretjič, na nujnost zagotovitve zaupnosti postopka javne prodaje.
- 273 Pritožnica v pritožbi v bistvu izpodbija utemeljenost prvega merila v zvezi z že izraženim interesom. Meni, da postopek zasebne prodaje ni bil dokončan, zato je bil postopek javne prodaje, ki ga je začel EOR, prav tako obsojen na neuspeh.
- 274 Vendar pritožnica v okviru tretjega dela drugega pritožbenega razloga sama priznava, da so lahko drugačni in ugodnejši pogoji postopka javne prodaje, zlasti najnižja cena, ki jo je zahteval EOR, v višini 1 EUR in možnost odpisa kapitala, vzbudili interes pri institucijah, ki niso izrazile interesa med postopkom zasebne prodaje. V teh okoliščinah s svojimi trditvami ne more dokazati, da je EOR storil očitno napako pri presoji s tem, da je z vidika že izraženega interesa postopek javne prodaje omejil na institucije, ki so sodelovale že v postopku zasebne prodaje.
- 275 Zato je treba ugotoviti, da drugi del drugega pritožbenega razloga ni utemeljen.
- 276 Iz tega sledi, da drugi pritožbeni razlog delno ni dopusten in delno ni utemeljen.

E. Četrti in osmi pritožbeni razlog: kršitev lastninske pravice in načela sorazmernosti

- 277 Pritožnica s tretjim in osmim pritožbenim razlogom v bistvu trdi, da sta s sporno shemo za reševanje kršena lastninska pravica iz člena 17 Listine in načelo sorazmernosti.

1. Tretji pritožbeni razlog

278 Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 14 Uredbe o EMR, člena 17 in 47 Listine ter dolžnost skrbnega ravnanja in pravico do obrambe, ker je v točkah od 669 do 697 izpodbijane sodbe presodilo, da EOR ni bil zavezan preveriti in navesti, ali bi bilo z alternativnimi ukrepi mogoče preprečiti znižanje vrednosti. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na tri dele.

a) Trditve strank

279 Pritožnica s prvim delom tretjega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 14(2) Uredbe o EMR v povezavi s členoma 17 in 52 Listine s tem, da je v točkah od 674 do 678 izpodbijane sodbe potrdilo, da EOR ni bil zavezan navesti, ali bi druge rešitve omogočile preprečitev zniževanja vrednosti, niti presoditi sorazmernosti ukrepa za reševanje glede na lastninsko pravico delničarjev. Po mnenju pritožnice pa ni mogoče šteti, da delničarji banke Banco Popular niso utrpeli večjih izgub od tistih, ki bi jih morali nositi kot v okviru postopka zaradi insolventnosti, čeprav je bila ta banka v času reševanja solventna.

280 Z drugim delom tega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da napake v načrtu reševanja iz leta 2016 niso bile upoštevne za presojo zakonitosti sporne sheme za reševanje, sprejete leta 2017. Po mnenju pritožnice pri tej obrazložitvi ni upoštevano dejstvo, da ta načrt reševanja od leta 2016 ni bil posodobljen. Posodobitev navedenega načrta pa naj bi EOR omogočila, da odredi izločitev sredstev.

281 Pritožnica s tretjim delom navedenega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 479 do 492 izpodbijane sodbe kršilo njeno pravico do obrambe s tem, da je menilo, prvič, da njena stališča in izvedensko poročilo, ki jih je predložila, ne dokazujejo pravno zadostno njeno trditev, da bi predlagane alternativne rešitve omogočile uresničitev ciljev reševanja, in drugič, da je na osnovi načrta za reševanje iz leta 2016 prepozno navedla v okviru replike na prvi stopnji trditev, da bi lahko EOR bolje pripravil reševanje. Vendar meni, da zaradi zaupnosti sporne sheme za reševanje takih trditev ali dokazov ni mogla predložiti prej.

282 Banka Banco Santander trdi, da prvi del tretjega pritožbenega razloga ni dopusten, ker so v pritožbi zgolj dobesečno prevzete trditve, ki so bile že navedene pred Splošnim sodiščem. Iz istega razloga in tako kot Komisija meni, da drugi del tega pritožbenega razloga ni dopusten, EOR pa v zvezi s tem trdi, da je bila trditev o morebitni posodobitvi načrta reševanja iz leta 2016 prvič navedena v pritožbi. EOR in banka Banco Santander v zvezi s tretjim delom navedenega pritožbenega razloga trdita, da se pritožnica ne sklicuje na napačno uporabo prava in ne pojasnjuje, katere dele in točke izpodbijane sodbe pritožnica izpodbija.

283 Komisija, EOR, Kraljevina Španija in banka Banco Santander vsekakor menijo, da tretji pritožbeni razlog ni utemeljen.

b) Presoja Sodišča

1) Dopustnost

- 284 V zvezi s prvim delom tretjega pritožbenega razloga je treba poudariti, da pritožnica s tem delom v bistvu zatrjuje, da je sporna shema za reševanje nesorazmerno posegla v njeno lastninsko pravico, pri tem pa navaja točke izpodbijane sodbe, ki jih graja, in trditve, na katere se opira. V skladu s sodno prakso, navedeno v točki 106 te sodbe, tega prvega dela ni mogoče razglasiti v celoti za nedopustnega.
- 285 EOR v zvezi z drugim delom tega pritožbenega razloga utemeljeno trdi, da trditev, da bi EOR na podlagi posodobitve načrta reševanja iz leta 2016 lahko odredil razdelitev sredstev, ni dopustna, ker je bila ta trditev prvič navedena v okviru pritožbe. Iz točke 688 izpodbijane sodbe namreč izhaja, da se je pritožnica pred Splošnim sodiščem sklicevala na napake pri pripravi tega načrta reševanja, medtem ko zdaj izpodbija neobstoje poznejše posodobitve navedenega načrta. Pritožnica pa ne trdi, da je Splošno sodišče v tem delu izkrivilo njeno tožbo na prvi stopnji.
- 286 V zvezi s tretjim delom navedenega pritožbenega razloga je iz pritožbe v bistvu razvidno, da se s tem delom zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo pravico pritožnice do obrambe, in da se nanaša na točke od 479 do 492 izpodbijane sodbe tako zaradi domnevne prepoznosti njenih trditev, s katerimi izpodbija neustrezno pripravo reševanja, kot glede upoštevanja različnih strokovnih poročil, ki jih je predložila pritožnica. Iz tega sledi, da pritožnica v tem delu opredeljuje točke izpodbijane sodbe, ki jih graja, in argumente, na katere opira svoje očitke.
- 287 Zato je treba ugotoviti, da sta prvi in tretji del tretjega pritožbenega razloga dopustna. Drugi del tega pritožbenega razloga je treba razglasiti za nedopusten.

2) Vsebinska presoja

- 288 Prvi del tretjega pritožbenega razloga se nanaša na kršitev člena 14(2) Uredbe o EMR v povezavi s členoma 17 in 52 Listine. Po navedbah pritožnice je Splošno sodišče v točkah od 674 do 678 izpodbijane sodbe napačno presodilo, da EOR ni bil zavezan preveriti, ali ukrep za reševanje spoštuje načelo sorazmernosti glede na lastninsko pravico delničarjev, in zlasti, ali bi bilo mogoče na podlagi drugih rešitev preprečiti znižanje vrednosti.
- 289 Ugotoviti je treba, da ta trditev izhaja iz očitno napačnega razumevanja izpodbijane sodbe.
- 290 Na eni strani se pritožnica s trditvijo, da naj bi Splošno sodišče razsodilo, da EOR ni bil zavezan preveriti, ali ukrep za reševanje spoštuje načelo sorazmernosti glede na lastninsko pravico delničarjev, opira na izolirano in zato napačno razlago točke 674 izpodbijane sodbe. Poleg tega je Splošno sodišče v točki 673 izpodbijane sodbe poudarilo, da se zniževanje vrednosti v smislu člena 14(2), drugi pododstavek, Uredbe o EMR ne nanaša le na premoženjske interese delničarjev in imetnikov kapitalskih instrumentov subjekta, ampak tudi na interese njegovih vlagateljev, zaposlenih in drugih upnikov.
- 291 S tega vidika je Splošno sodišče v navedeni točki 674 v bistvu želelo poudariti, da pri preizkusu sorazmernosti ukrepa za reševanja ni treba izključno upoštevati interese delničarjev, ampak tudi druge interese, kar potrjuje nadaljnja analiza Splošnega sodišča. Tako je v točki 675 izpodbijane sodbe navedlo, da je EOR v členu 5.2 sporne sheme za reševanje ugotovil, da je instrument

prodaje poslovanja primerno, potrebno in sorazmerno sredstvo za doseganje ciljev reševanja. Natančneje, Splošno sodišče je v točki 678 navedene sodbe poudarilo med drugim dejstvo, da bi bili v skladu s presojo iz člena 4.6 te sheme nevšečnosti in stroški, povezani s sprejetjem ukrepa za reševanje, predvsem izgube delničarjev in podrejenih upnikov, uravnotežene z ugodnostmi, ki iz tega izhajajo, in sicer z ohranitvijo kritičnih funkcij banke Banco Popular, omejitvijo negativnih učinkov na gospodarstvo in finančno stabilnost ter preprečevanjem izgub, ki bi jih lahko utrpeli drugi upniki.

- 292 V delu, v katerem pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da delničarji banke Banco Popular niso utrpeli večjih izgub po njenem reševanju, kot bi jih, če bi bila vključena v postopek zaradi insolventnosti, zadostuje navesti, da je Splošno sodišče v točki 678 izpodbijane sodbe zgolj povzelo vsebino členov 4.5 in 4.6 sporne sheme za reševanje, da bi – kot je razvidno iz naslednje točke izpodbijane sodbe – odgovorilo na trditev pritožnice, da naj EOR v tej shemi ne bi upošteval znižanja vrednosti, ki bi ga instrument prodaje poslovanja po njenem mnenju lahko povzročil delničarjem banke Banco Popular.
- 293 Na drugi strani Splošno sodišče – v nasprotju s trditvijo pritožnice – nikakor ni razsodilo, da se je EOR smel vzdržati preverjanja, ali bi druge rešitve omogočile preprečitev znižanja vrednosti. Nasprotno, Splošno sodišče je v točkah od 675 do 677 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je EOR v členu 5.3 sporne sheme za reševanje navedel, da drugi instrumenti za reševanje, določeni z Uredbo o EMR, niso primerni in ne omogočajo doseganja ciljev reševanja v enakem obsegu kot instrument prodaje poslovanja ter da je EOR zato utemeljil, da je zadnji navedeni instrument nujen za uresničitev teh ciljev.
- 294 V tem okviru ugotovitev iz te točke 677 nikakor ni v nasprotju z zahtevo po sorazmernosti, v skladu s katero se, kadar je mogoče izbirati med več primernimi ukrepi, uporabi najmanj omejujoč ukrep (v zvezi s to zahtevo glej sodbo z dne 9. novembra 2023, Altice Group Lux/Komisija, C-746/21 P, EU:C:2023:836, točka 69 in navedena sodna praksa). Splošno sodišče je namreč le v delu, v katerem je EOR utemeljil, da je bil instrument prodaje poslovanja potreben za uresničitev ciljev reševanja, menilo, da EOR ni bil dolžan navesti, ali bi druge rešitve omogočile preprečitev znižanja vrednosti.
- 295 Iz tega izhaja, da prvi del tretjega pritožbenega predloga ni utemeljen.
- 296 S tretjim delom tretjega pritožbenega razloga se pritožnica sklicuje na kršitev svoje pravice do obrambe, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo v točkah od 479 do 492 izpodbijane sodbe. V bistvu trdi, da zaradi zaupnosti sporne sheme za reševanje ni mogla dodatno podkrepiti svoje argumentacije v zvezi z obstojem rešitev, ki bi bile alternativa reševanju, in pred vložitvijo replike na prvi stopnji navesti, da bi EOR glede na domnevne pomanjkljivosti načrta za reševanje iz leta 2016 lahko bolje pripravil reševanje.
- 297 Vendar je po eni strani zlasti iz točk od 345 do 353 izpodbijane sodbe razvidno, da pritožnica ni dokazala, da različici sporne sheme za reševanje in vrednotenja 2, ki sta bili objavljeni na spletnem mestu EOR in v katere je imela vpogled, nista zadostno obrazloženi. Po drugi strani je Splošno sodišče v točki 400 izpodbijane sodbe ugotovilo, da pritožnica ni pojasnila, koliko so bili ekonomski podatki, ki so ostali prikriti v nezaupnih različicah te sheme in vrednotenja 2, potrebni za razumevanje navedene sheme in uveljavljanje njene pravice do učinkovitega pravnega sredstva.

- 298 Poleg tega je bilo v točkah od 131 do 134 te sodbe ugotovljeno, da Splošno sodišče ni kršilo niti člena 296 PDEU niti člena 47 Listine s tem, da je v sklepu z dne 9. junija 2021 iz točke 723 izpodbijane sodbe odločilo, da celotno besedilo sporne sheme za reševanje ni upoštevno za rešitev tožbe.
- 299 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da pritožnica ni pravno zadostno dokazala, da zaradi zaupnosti sporne sheme za reševanje, kar zadeva obstoj alternativnih rešitev in pripravo reševanja banke Banco Popular z načrtom reševanja iz leta 2016, ni mogla učinkovito braniti svojih pravic pred sodiščem Unije.
- 300 Zato tretji del tretjega pritožbenega razloga ni utemeljen.
- 301 Iz tega sledi, da tretji pritožbeni razlog delno ni dopusten in delno ni utemeljen.

2. Osmi pritožbeni razlog

- 302 Pritožnica z osmim pritožbenim razlogom navaja, da je Splošno sodišče kršilo člena 17 in 52 Listine ter člen 5(4) PEU s tem, da je v točkah od 463 do 492 izpodbijane sodbe razsodilo, da sporna shema za reševanje ne krši lastninske pravice. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na tri dele.

a) Trditve strank

- 303 Pritožnica s prvim delom osmega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 467 do 469 izpodbijane sodbe nepravilno presodilo, da sporna shema za reševanje ni povzročila nesorazmernega posega v lastninsko pravico delničarjev banke Banco Popular, ker je bil insolvenčni postopek edina alternativa reševanju. V tem kontekstu naj bi se Splošno sodišče prav tako napačno oprlo na svojo sodno prakso, ki izhaja med drugim iz sodbe z dne 13. julija 2018, K. Chrysostomides & Co. in drugi/Svet in drugi (T-680/13, EU:T:2018:486), v skladu s katero bi morali delničarji prvi nositi izgube, ki lahko povzročijo kapitalski primanjkljaj. Vendar pritožnica, ki se sklicuje na svojo argumentacijo, ki je bila predstavljena v okviru sedmega pritožbenega razloga in ki je povzeta v točki 195 te sodbe, meni, da se ta sodna praksa ne more uporabljati za banke, ki so – tako kot banka Banco Popular v času reševanja – solventne. Poleg tega naj Uredba o EMR v nasprotju s trditvami iz izpodbijane sodbe ne bi vzpostavljala domneve o insolventnosti.
- 304 Z drugim delom tega pritožbenega razloga pritožnica navaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah 466, 467 in 481 izpodbijane sodbe presodilo, da sporna shema za reševanje izpolnjuje zahteve iz člena 52(1) Listine. Natančneje, očita mu, da se je zadovoljilo s trditvijo, da so pogoji iz točke (c) prvega pododstavka člena 18(4) Uredbe o EMR izpolnjeni, ne da bi vseeno preverilo, ali je EOR svoje pooblastilo za odpis izvajal v skladu z zakonsko določenimi pogoji in nearbitrarno, ter zlasti, ne da bi preverilo, ali je izvajanje tega pooblastila temeljilo na vrednotenju sredstev in obveznosti banke, ki se zahteva s členom 20(5)(c) in členom 21(8) Uredbe o EMR.
- 305 Po prepričanju pritožnice člen 6.3 in člen 6.4 sporne sheme za reševanje napačno temeljita na vrednotenju 2. V poročilu o vrednotenju naj bi bilo namreč izrecno poudarjeno, da njegov cilj ni bil ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji za sprejetje ukrepa za reševanje ali odpis in naj bi zato izključilo njegovo uporabo za izvajanje pooblastila za odpis. Zato naj bi se kljub vsemu

samovoljno oprlo na vrednotenje 2 za odpis osnovnega kapitala banke Banco Popular. Poleg tega naj bi bila pri vrednotenju 2 protislovno in samovoljno ocenjena vrednost banke Banco Popular na minus 8,2 milijarde EUR, čeprav je bila ta banka solventna.

- 306 Pritožnica s tretjim delom osmega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je kršilo člena 17 in 52 Listine ter člen 5(4) PEU s tem, da je v točkah od 474 do 476 izpodbijane sodbe razsodilo, da je bil odpis lastniških dokumentov izveden v skladu z načelom sorazmernosti. Vendar posega v njeno lastninsko pravico ni mogoče šteti za sorazmernega, če ni ustreznega nadomestila, pri katerem bi se upoštevala solventnost banke Banco Popular v trenutku reševanja.
- 307 EOR trdi, da prvi del osmega pritožbenega razloga ni dopusten, ker pritožnica ni dokazala napačne uporabe prava, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo glede domnevne kršitve lastninske pravice. EOR in banka Banco Santander se sklicujeta na nedopustnost drugega dela tega pritožbenega razloga, ker se z njim navajajo nova dejstva in trditve v fazi pritožbe in se ne sklicuje na noben poseben razlog izpodbijane sodbe. Iz istih razlogov EOR zatrjuje nedopustnost tretjega dela navedenega pritožbenega razloga.
- 308 Komisija, EOR, Kraljevina Španija in banka Banco Santander vsekakor menijo, da osmi pritožbeni razlog ni utemeljen.

b) Presoja Sodišča

- 309 Glede dopustnosti osmega pritožbenega razloga in natančneje njegovega prvega dela pritožnica predvsem očita Splošnemu sodišču, da je razsodilo, da Uredba o EMR vzpostavlja domnevo o insolventnosti. Vendar, kot je generalna pravobranilka poudarila v točki 115 sklepnih predlogov, v pritožbi niso opredeljene točke obrazložitve izpodbijane sodbe, v katerih naj bi Splošno sodišče prišlo do take ugotovitve, in zato ne izpolnjuje zahtev, ki izhajajo iz člena 169(2) Poslovnika. Iz tega sledi, da prvi del tega pritožbenega razloga delno ni dopusten.
- 310 Poleg tega se drugi in tretji del navedenega pritožbenega razloga, kot je generalna pravobranilka pravilno navedla v točki 117 sklepnih predlogov, opirata na trditve, ki so bile prvič navedene v fazi pritožbe v delu, v katerem se pritožnica zdaj sklicuje na domnevne nepravilnosti pri vrednotenju in na neobstoj ustreznega nadomestila. Ta dva dela je tako treba zavreči.
- 311 Glede utemeljenosti prvega dela osmega pritožbenega razloga je treba poudariti, da pritožnica graja točke od 467 do 469 izpodbijane sodbe in se v zvezi s tem v bistvu opira na iste trditve, ki jih je uveljavljala v okviru sedmega pritožbenega razloga in ki so povzete v točki 195 te sodbe. Zato je treba iz istih razlogov, kot so navedeni zlasti v točkah od 233 do 235 te sodbe, presoditi, da ta argumentacija ni utemeljena.
- 312 Iz tega izhaja, da osmi pritožbeni razlog delno ni dopusten in delno ni utemeljen.
- 313 Ob upoštevanju vseh zgoraj navedenih preudarkov je treba pritožbo zavrniti.

VI. Stroški

- 314 Člen 184(2) Poslovnika določa, da kadar pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče.

- 315 Člen 138(1) tega poslovnika, ki se za pritožbeni postopek uporablja na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 316 Ker pritožnica v obravnavani zadevi s svojimi predlogi ni uspela, se ji glede na predloge Komisije, EOR in banke Banco Santander naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške Komisije, EOR in banke Banco Santander.
- 317 V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške.
- 318 Kraljevina Španija, Parlament in Svet zato nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Aeris Invest Sàrl se naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške Evropske komisije, Enotnega odbora za reševanje (EOR) in Banco Santander SA.

3. Kraljevina Španija, Evropski parlament in Svet Evropske unije nosijo svoje stroške.

Podpisi